Лист за друштвено-политичка, привредна, образовна, културна и спортска питања у општини Осечина

Подгорац

ОСЕЧИНА • ГОДИНА VI • БРОЈ 24 • ПОНЕДЕЉАК 8. март 2004. г. • ЦЕНА 25 ДИНАРА

СВИМ ДАМАМА ОПШТИНЕ ОСЕЧИНЕ СРЕЋАН 8. МАРТ

СКУПШТИНА ОПШТИНЕ

КЊИГА, ЧЕСМА, СПОМЕНИК.....2 стр.

ВЕЖУ НАС ЈАДАР И ЧОКЕШИНА.....3 стр.

ЈОГУРТ ИЗ ПОДГОРИНЕ.....4 стр.

МИ У ПОТОК, ДРУГИ У ЦЕП.....5 стр.

У СТРОЈУ ОД ПРВОГ БОЈА.....6 стр.

ПРВИ У ОПШТИНИ.....8 стр.

КЊИГА ПРЕДАКА.....13 стр.

ЖИВОРАД ПЛАВШИЋ - МИЛОВАНОВИЋ...15 стр.

ПРОНАЂЕНА РАКЕТА.....17 стр.

СВИ У АКЦИЈИ.....20 стр.

Програм обележавања 200 година од Првог српског устанка

КЊИГА, ЧЕСМА, СПОМЕНИК...

* Почетак обележавања на Лазареву суботу у Чокешини, завршетак на Крстовдан подизањем споменика браћи Недић * Централна прослава 16. априла*

Низом пригодних садржаја током читаве године, од 3. априла (годишњица боја на чокешини) до 27. септембра, када је планирано откривање првог спомен - обележја браћи Глигорију и Дамњану Недићу у њиховом завичају, у овој општини достојно ће бити обележен велики српски јубилеј.

Према програма предложеном од стране одбора на чијем челу се налази председник СО прим. др Душан Миловановић, а који је прихваћен и од општинске владе Осечине, прослава ће почети на Лазареву суботу посетом чокешини и предпромоцијом (у Лозници), односно промоцијом (у Осечини) романа Душана Николића "Курјаци са Влашића", који из једног новог и занимљивог угла осветљава устаничко време и ликове чокешинских јунака, њихових сабораца, фамилије и савременика. Наставиће се стручном трибином о животу и делу славне браће и стопити са даном овдашње основне школе (16. април), која носи њихово име.

У селу Осечини, засеок Думановићи, где су рођени Недићи и где и данас живе њихови потомци, на једном од бројних живописних извора изградиће се спомен - чесма. У првој половини године приступиће се и поправци прилазних путева, уређењу околине и санирању оронулих објеката од историјске, духовне и културне важности за народ овог краја, као што су Тешманов конак у Баставу, војничко гробље у Осечини и црква брвнара у Скадру.

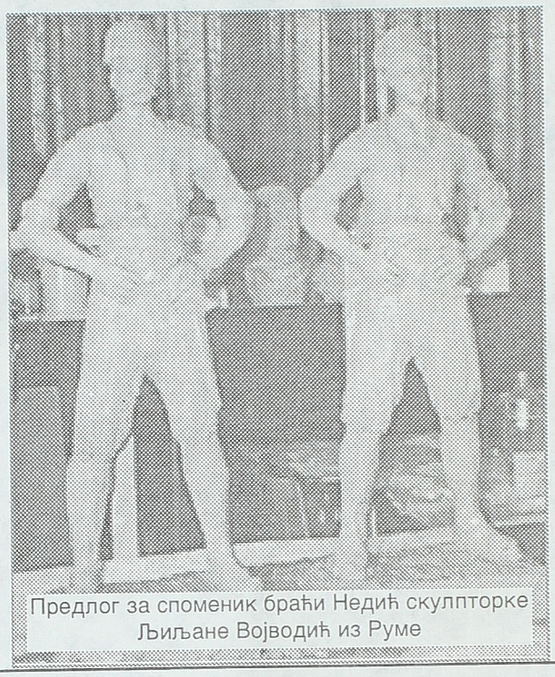

Предлог за споменик браћи Недић скулпторке Љиљане Војводић из Руме

Бројне културно-уметничке и спортске манифестације, изложбе народних рукотворина и такмичења у хајдучком вишебоју, прво у околним селима, у црквеним портама и на игралиштима, а затим и у седишту општине, требало би да дају посебан печат обележавању великог јубилеја, чија ће централна прослава бити 16. априла, а финали део крајем септембра (јесењи Крстовдан) када је предвиђено откривање споменика браћи Недић.

Д.С.

Општински одбор за обележавање 200 година од почетка Првог српског устанка и стварања модерне српске државе, на седници одржаној дана 12.фебруара 2004. године, усвојио је:

ПРОГРАМ ПРОСЛАВЕ 200 ГОДИНА ОД ПОЧЕТКА ПРВОГ СРПСКОГ УСТАНКА И СТВАРАЊА МОДЕРНЕ

2./3. април 2004. г.

· ОДЛАЗАК У ЛОЗНИЦУ И ЧОКЕШИНУ РАДИ ПРИСУСТВА И УЧЕШЋА НА ПРОСЛАВИ ИСТОРИЈСКОГ ДОГАЂАЈА, КОЈИ СЕ ОДИГРАО НА ЛАЗАРЕВУ СУБОТУ 1804. ГОДИНЕ.

7. април 2004. г.

· ТРИБИНА О ЖИВОТУ И ДЕЛУ БРАЋЕ НЕДИЋА - Велика сала Народне библиотеке Осечина.

11. април 2004. г.

· ОТВАРАЊЕ ИЗЛОЖБЕ ИДЕЈНИХ РЕШЕЊА ПО КОНКУРСУ ЗА ИЗГРАДЊУ СПОМЕНИКА БРАЋИ НЕДИЋ У ОСЕЧИНИ.

· ТАКМИЧЕЊЕ ЗА НАЈТВРЂЕ ВАСКРШЊЕ ЈАЈЕ

· СПОРТСКИ ПРОГРАМ

15. април 2004. г.

· СВЕЧАНА АКАДЕМИЈА ПОВОДОМ ЈУБИЛАРНЕ ГОДИШЊИЦЕ ПРВОГ СРПСКОГ УСТАНКА, БОЈА НА ЧОКЕШИНИ И ДАНА ОСНОВНЕ ШКОЛЕ "БРАЋА НЕДИЋ"

16. април 2004. г.

· ДАН ШКОЛЕ - ОШ "БРАЋА НЕДИЋ" - Изложба најуспешнијих литерарних и ликовних радова у холу школе, културно-уметнички и спортски програм.

· ОТВАРАЊЕ СПОМЕН - ЧЕСМЕ У ЧАСТ БРАЋИ НЕДИЋ - Село Осечина, засеок Думановићи.

· ПРОМОЦИЈА РОМАНА ДУШАНА НИКОЛИЋА "КУРЈАЦИ СА ВЛАШИЋА'

18. април2004.г.

· ПОМЕН - ПАРАСТОС БРАЋИ НЕДИЋ И СВИМ ДРУГИМ ИЗГИНУЛИМ И ПРЕМИНУЛИМ РАТНИЦИМА - УЧЕСНИЦИМА БОРБИ ЗА СЛОБОДУ СРБИЈЕ - у Старој цркви у Осечини.

1.-10. мај 2004. г

· ИЗЛОЖБА НАРОДНИХ УМОТВОРИНА-У салама црквених домова у Осечини, Пецкој и Лопатњу, као и у ловачком - спомен дому у Горњем Црниљеву (2. маја, уз надметање у скоку у даљ из места, бацању камена са рамена...)

Мај - јули 2004. г.

· ПОПРАВКА ПРИЛАЗНИХ ПУТЕВА, УРЕЂЕЊЕ ОКОЛИНЕ И ОРОНУЛИХ ОБЈЕКАТА ОД ИСТОРИЈСКЕ, ДУХОВНЕ И КУЛТУРНЕ ВАЖНОСТИ-ТЕШМАНОВ КОНАК У БАСТАВУ, ЦРКВА У СКАДРУ, ВОЈНИЧКО ГРОБЉЕ У ОСЕЧИНИ

18. јул 2004. г.

· ТАКМИЧЕЊЕ У ХАЈДУЧКОМ - НАРОДНОМ ВИШЕБОЈУ

· ИЗЛОЖБА И ДЕГУСТАЦИЈА НАРОДНИХ ЈЕЛА И ПОСЛАСТИЦА

Август 2004. г.

· ПРИГОДНА ПОЗОРИШНА ПРЕДСТАВА И ЛИКОВНА ИЗЛОЖБА У ОКВИРУ "ПОДГОРСКИХ ВЕЧЕРИ" И ЛИКОВНЕ КОЛОНИЈЕ

27. септембар 2004. г.

· ОТКРИВАЊЕ СПОМЕНИКА БРАЋИ НЕДИЋ У ОСЕЧИНИ

· ИЗДАВАЊЕ ПРИГОДНЕ ПУБЛИКАЦИЈЕ

· ЗБИРНА ИЗЛОЖБА НАРОДНОГ СТВАРАЛАШТВА И БАШТИНЕ - НОШЊЕ, РУКОВОТВОРИНЕ, ДОМАЋА ХРАНА, РАКИЈЕ - ПРЕПЕЧЕНИЦЕ

· КУЛТУРНО-УМЕТНИЧКИ ПРОГРАМ

· СПОРТСКА ТАКМИЧЕЊА

ОДБОР ЗА ПРОСЛАВУ

Сарадња општина Лозница и Осечина

ВЕЖУ НАС ЈАДАР И ЧОКЕШИНА

Водоплавни Јадар и остале плаховите реке и потоци из његовог слива кад год набујају, а то се догађа и по неколико пута годишње, велика су заједничка брига читаве западне Србије, посебно две општине - Лозница и Осечина - кроз чије атаре највећим делом протичу.

Честе поплаве у горњем, средњем и доњем току ове реке, огромне штете на стотинама хектара најплоднијих оранице, инфраструктурним, стамбеним и економским објектима, подстакли су два општинска руководства да започну договоре око регулације речног корита највеће десне притоке Дрине и то од ушћа па узводно све до изворишта. У бројне активности које следе биће укључена и крупањска општина, с обзиром да делимично ова река пролази (и плави) и територију ове комуне.

- Ускоро ће се представници све три општине састати у Осечини, ради дефинисања редоследа даљих потеза, од ургентних до дугорочних, са циљем да се водоток Јадра у догледно време стави под контролу и елиминишу разлози досадашњих катастрофалних поплава - каже председник СО Лозница Слободан Каитовић, домаћин првог скупа.

Општинска руководства Лознице и Осечине, поред питања регулације речног корита Јадра отворили су још једну страницу своје будуће међусобне сарадње. Она се односи на обележавање овогодишњег великог јубилеја - 200 година од Првог српског устанка и стварања модерне српске државе, односно од чувеног боја на чокешини,која се налази на подручју лозничке општине, а чији су главни актери били браћа Недићи из Осечине.

-У току је рестаурација зубом времена начетог споменика славним хајдуцима, као и манастирског комплекса, о трошку државе и СО Лозница, а општина Осечина ће узети учешће у реконструкцији конака и попришта сукоба храбрих хајдука са надмоћнијом турском војском- надовезује се председник осечанске општинске владе Живорад Бојчић.

Игуманија Ана, којој је епископ шабачко-ваљевски владика Лаврентије пре годину дана поверио вођење овог манастира у којем су још четири монахиње, препуна језахвалности свим људима добре воље уз чију несебичну помоћ Чокешина постаје светилиште у правом смислу речи.

-Надам се да ће највећи део започетих послова бити завршен до 3. априла, до Лазареве суботе и дана одигравања великог боја, односно до дана традиционалне прославе овог историјског догађаја на нашем терену.

Д. САВИЋ

Чокешина пред прославу

КОМПЛЕКС У НОВОМ РУХУ

Манастир Чокешина и простор око њега, поприште чувеног историјског догађаја из 1804. године, уз свесрдну помоћ Министарства за културу, Завода за заштиту споменика, општина Лозница и Осечина, као и великог броја људи добре воље, јубиларну годишњицу (3. април) дочекаће у сасвим обновљеном руху.

-У току је рестаурација оронулог споменика храбрим хајдуцима на челу са браћом Недићима из Осечине, који су овде зауставили далеко бројнију турску војску у њеном походу на Шабац, затим обнављање конака

Делегација општине Осечина полаже цвеће на споменик чокешнинским јунацима, чија је реконструкција у току

и поправка осталих објеката, а стигло је и чврсто обећање да ће и место одигравања боја бити ваљано уређено до Лазареве суботе - вели игуманија Ана, старешина манастира.

СО Лозница, на чијој територији се налази овај манастир, планирала је да до прославе буде асфалтирана деоница макадамског пута ка Чокешини у дужини од око километар и по, али се, бар за сада, од тога одустало због проблема у вези са имовинско-правним односима.

Д.С.

Драгијевица

ШКОЛА, ПУТЕВИ, СТРУЈА ...

Половином фебруара мештани месне заједнице Драгијевица су одржали збор. Поред педесетак грађана били су присутни председник ИО СО Живорад Бојичић, представник школе Богић Ковачевић и шеф Електодистрибуције из Осечине Миодраг Нинић. Разговор се водио око приоритетних решавања неких виталних животних проблема.

Највише се разговарало око школе која је у јадном стању, без воде, телефона, није ограђена... чули смо од председника МЗ Јована Вилотића.

Председник Бојчић је добро разумео све изречен проблеме саслушао предлоге и критике и након тога рекао шта се може урадити. Већ наредне године следи реновирање школе, увођење телефона, решавање имовинско - правних односа спорног земљишта, проблема коришћења школске воде, а школско двориште ће се упристојити и оградити. Дат је и прихваћен предлог да се на магистралном путу где деца скрећу ка школи постави саобраћајни знак који упозорава на школу.

Доста се расправљало око поравке путева у Драгијевици. Обећано је, од стране г. Бојчића да ће Драгијевчани добити око 100 камиона ризле (800 м3)за поправку најприоритенијих путева (Чардачине - Просек, затим пут према Бојчици, на Старом селу и пут у горњој Драгијевици).

Било је доста примедби на рад Електродистрибуције, односно на лошу мрежу, лошу електричну енергију у неким деловима села, неажурност и сл.

Разговори око бивше Земљорадничке задруге су тек отпочели, али се не могу решити на збору - каже Јово Вилотић. У марту ће отпочети наставак радова око изградње цркве у Драгијевици. О даљим радовима ће одлучити Црквени одбор.

С. АНДРИЋ

Пети по година после земљотреса

УТВРЂЕНА ЛИСТА ПРИОРИТЕТА

Првостепена општинска комисија за утврђивање висине штете од земљотреса, који је 30. септембра 1998. године проузроковао доста невоља и на овом подручју, сачинила је ранг листу приоритета градње - о трошку државе -оштећених индивидуалних објеката за становање.

На тој листи налази се 171 стамбена зграда предвиђена за рушење и изградњу нових, као и 205 објеката на којима је неопходна крупнија санација. У ово је урачунато и седам кућа, које су подигнуте у минулих пет година, као и један број оних за које је њиховим власницима дат грађевински материјал.

Оцењујући да су приликом одређивања приоритета доследно испоштовани утврђени критеријуми, почев од степена оштећења, преко броја чланова домаћинства, економских и социјалних фактора,Општинска влада је прихватила предложену листу и изразила наду да ће ове године у републичком буџету бити довољно средства да се изгради бар још 5-10 нових уместо тешко оштећених кућа.

Поред објеката за рушење и крупну санацију (6, 5. и 4. категорије), комисија је евидентирала још 595 мање оштећених зграда (3, 2. и 1. категорије), чији ће власници, без помоћи са стране, у догледно време тешко моћи сами да отклоне штету од земљотреса.

Д.С.

Ускоро наставак канализације у Осечини

КОМПЛЕТНА РЕКОНСТРУКЦИЈА ГЛАВНЕ УЛИЦЕ

Кад нема снега да попуни и прекрије велике рупе на путу, Карађорђева улица у Осечини, сваке зиме (па и ове), све док путари не крену са пролећним крпљењем, готово је неупотребљива за саобраћај. Возачима је потребно пуно времена, спретности и стрпљења да са својим возилима пређу деоницу дугу око једног километра, чије је одржавање, као саставног дела магистралног пута Ваљево-Лозница, у надлежности Републичке дирекције за путеве. Део одговорности пада и на терет локалне самоуправе, с обзиром да је у питању главна улица и најважнија саобраћајница у овом општинском центру.

- За сада се ништа не предузима јер су у току завршне припреме за наставак изградње канализације, чији главни цевовод, по пројекту, пролази овом улицом, а уједно и реконструкцију водоводне, ПТТ и електро мреже, као и кишне канализације - каже Живорад Бојчић, председник општинске владе Осечине, најављујући да ће чим гране пролеће ова улица бити потпуно раскопана, претворена у велико градилиште и затворена за саобраћај све до завршетка планираних радова и постављања новог коловоза и тротоара од скретнице за Пецку и Љубовију до бензинске станице према Ваљеву.

Д. С.

ПОЧИЊУ РАДОВИ

Деоница магистралног пута Ваљево-Лозница кроз Осечину у дужини од једног километра, односно Карађорђева улица од бензинске пумпе до скретнице за Љубовију, ове године биће комплетно реконструисана-договорено је на седници општинске владе.Носилац овог великог посла је општина, а пре него што се постави коловозна трака (пола метра шира него сада), ивичњаци и тротоари, испод ове саобраћајнице биће замењени постојећи подземни електро-водови, ПТТ каблови и водовод, затим уређена кишна канализација и постављене цеви за градску канализациону мрежу.

Зимска предавања за воћаре

НИШТА БЕЗ МУКЕ И НАУКЕ

На иницијативу Скупштине општине Осечина, а у сарадњи са Народном библиотеком одржан је циклус предавања за пољопривреднике са темом "ТЕхнологија гајења малине, купине и шљиве" и "Мере заштите малине, купине и шљиве од болести и биљних штеточина." Прво предавање одржано је у сали Месне заједнице у Гурњем Црниљеву. Предавачи су били стручњаци Завода за пољопривреду из Ваљева. Присуство је било очекивано добро, а радује велики број младих пољопривредника чија је жеља да своје знање из воћарске производње, која је у овом селу веома заступљена, обогате. Предавање са истим темама одржано је и у Осечини и Пецкој. О најновијим научним достигнућима у гајењу малине, купине и шљиве и њиховој заштити од болести и биљних штеточина пољопривредницима су говорили проф. др Тома Милошевић, редовни професор Агрономског факултета у Чачку, дипл. инг. Драган Драгојловић из Завода за пољоипривреду у Ваљеву и Тине Бошковић, инжењер за заштиту биља, представник фирме Делта М из Београда.

Интересовање пољопривредника било је изузетно што наводи на закључак да су организатори ових предавања Скупштина општине Осечина и Народна библиотека учинили добар потез прихватајући се да у зимском периоду окупе пољопривреднике и помогну им да своја знања из воћарства још више прошире. Сва излагања ових еминентних стручњака била су веома интересантна јер су била пропраћена слајдовима и пројекцијама слика са графоскопа што је присутнима омогућило и да визуелно пропрате оно што су предавачи објашњавали. Посебно интересовање пољопривредници су показали за нове сорте малине и шљиве, као и о испитивању састава земљишта за нове засаде воћних култура.

Интересовање пољопривредника за новим сазнањима о савременим достигнућима у гајењу воћних култура које су у нашој општини најзаступљеније било је веома велико, па је већ договорено да се у наредном периоду организује показна резидба воћа на неколико засада у нашој општини о чему ће пољопривредници благовремено бити обавештени.

Т. С.

Остружањ

НОВА ЗНАЊА

За пољопривреднике из села Остружња у Основној школи одржано је предавање за пољопривреднике са темом Технологија производње малине, купине и шљиве. Предавачи су били стручњаци Завода за пољопривреду из ваљева. Организатори предавања Скупштина општине Осечина и Народна библиотека задовољни су интересовањем пољопривредника за овакав начин стицања нових знања у гашењу доминантних воћних култура и за наредни период најављују показну резидбу шљива која ће се одржати у неком од засада у овом селу.

" АТ- Продукт" Осечина

ЈОГУРТ ИЗ ПОДГОРИНЕ

Мало место, а у њему мала привреда до скора углавном заснована на производњи производа од пластичних материјала. Пластика у фолији, точкићу, чаши, каци ... у разним облицима док је прехрамбена индустрија гаснула нова ни у приватном сектору није започињала. Новину у прехрамбеној производњи, у овом крају унео Жељко Андрић по занимању дипл. инжењер пољопривреде а уједно и власник фирме "А.Т. - Продукт" постоји и ради већ три месеца и осваја тржиште у борби са разним произвођачима из других крајева који су маркетингом и великим асортиманом већ одавно у тржишној утакмици.

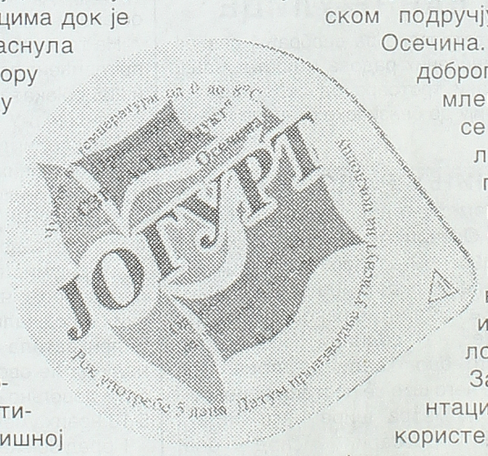

За сада се јогурт "Продукт" може наћи скоро у свим продавницама у Осечини и Пецкој, а у плану је и проширење тржишта на подручју Ваљева.

Јогурт се производи од необраног млека сакупљеног у брдско - планинском подручју општине Осечина. Због доброг квалитета млека добија се и квалитетан јогурт по савременој технологији и у високохигијенским условима.

За ферментацију млека користе се чисте јогуртне културе које су прописане за ову врсту производа.

Квалитет и исправност производа се прати у лабараторији Завода за заштиту здравља - Ваљево, и према досадашњим испитивањима квалитет јогурта превазилази, у позитивном смислу, параметре о квалитету прописане правилником за прехрамбене производе. Квалитет је повећан када је у питању проценат млечне масти, беланчевина што даје добру густину као и пуноћу готовом производу а довољна количина млечне киселине му даје додатну физичко - хемијску стабилност, свежину и добар укус.

У сваком случају потрошачи су најбољи показатељи квалитета и свака сугестија је добро дошла.

Нада МИЛОВАНОВИЋ

Пред наредну сезону

ПРОЛЕЋНА СЕТВА ПУНА НЕИЗВЕСНОСТИ

Последњих година се из сезоне у сезону говорило да је пролећна сетва све скупља и неизвеснија. Ова пред нама је засигурно једна од најтежих.

Скоро сви пољопривредни производи се продају за нереалне паре, цене и пласман су незагарантовани, драстично опада сточни фонд, цене сточне хране вртоглаво расту, непогодни временски услови, нема довољно минералног ђубрива, сеоска домаћинства све "старија", а све ово чини да се пролећна сетва чека са великом стрепњом.

Интересовање за сејање кукуруза (планира се око 3.500 ha,) је велико, међутим пољопривредне машине су махом старије од 15 година, а нема повољних кредита за сељаке. Цена минералног ђубрива је 21 евро за 100 килограма и то га нема у довољним количинама. Све више је оних који се враћају на застарели начин орања, што ће рећи сточном запрегом и ралом.

Тренутно стање малињака није на неком завидном нивоу. Многи малињаци се суше, нама сигурних купаца, значи опет је све неизвесно. Исти случај је и са шљивом. Само у Горњем Црниљеву има око 40 тона неоткупљене суве шљиве.

Сточни фонд се сваке године смањује. Ове године је то драстично изражено. Стока је јефтина, цена кукуруза је 12 динара. Конзервирана сточна храна је максимално поскупела, сено је при крају, а пољопривредници у овом периоду имају најмање новца. За један килограм живе прасетине се плаћа од 50 - 60 динара, телад су од 90 - 120 дин. а овце 80, док се јагањци продају по 140 - 150 динара по килиграму.

Због свега што је наведено и извесно пољопривредницима сигурно неће бити ни мало лака предстојећа сезона. Уз све ове потешкоће иду и оне везане за непотпуне агротехничке мере и заштитна средства, тако да је на помолу ни мало лака и беричетна сезона.

С. АНДРИЋ

У потрази за дефицитарним кадровима

ЈОШ ТРИ СТИПЕНДИЈЕ

Стипендије које је СО понудила - у износу од 17 (за студенте прве и друге године), односно 23 одсто (за трећу и четврту године) од просечне зараде остварене у привреди Републике Србије у првој половини текуће године према званичним подацима Републичког завода за статистику - нису заинтересовале већи број студената са овог подручја чија будућа занимања, по општинским критеријумима, имају карактер дефицитарних.

На расписани конкурс за доделу пет стипендија (предност је дата студентима електротехнике, информатике, грађевине, медицине и стоматологије) у предвиђеном року јавило се само троје (по једно са медицинског факултета, ФОН-а и више електротехничке) и још толико по истеку конкурса (са електротехнике, математике и економије), тако да општинска комисија за избор стипендиста, која је недавно тим поводом заседала, није имала тежак посао. Доследно поштујући правила конкурса и општинску одлуку о дефицитарним занимањима, одлучено је да стипендије буду додељене кандидатима који су у остављеном року конкурисали, дакле једном будућем лекару, информатичару и погонском електро инжењеру.

Ако се зна да је циљ локалне самоуправе, која је и прошле године поделила пет стипендија, да на овај начин приближи будуће стручњаке свом завичају и тако макар у будућности ублажи садашње евидентне кадровске проблеме у овом крају, онда је дискутабилно опредељење комисије да из конкуренције за доделу стипендија искључи све оне који испуњавају услове, али из необавештености нису конкурисали на време, тим пре што је молби у предвиђеном року било мање од броја планираних стипендија. Можда би у овом случају било логичније, а незадовољство оних који су отпали мање, да је рок продужен до попуне предвиђеног броја стпендиста, чиме добронамерност ове акције не би могла да буде доведена у питање.

Д.С.

Локална самоуправа подстиче рађање на подручју општине Осечина

ПРОТИВ "БЕЛЕ КУГЕ"

Сви родитељи из ове општине које су лане добиле треће и свако наредно дете, поред новчане накнаде предвиђене одредбама Закона о финансијској подршци породици са децом, примили су још по 10.000 динара по новорођенчету из општинског буџета. На тај начин, већ другу годину за редом, локална самоуправа покушава, бар донекле, да додатно стимулише брачне парове да рађају више деце, како би се зауставио уочена појава осетног смањивања броја становника у овом крају, посебно на сеоском подручју.

-Прошле, као и претходне године, право на ову врсту помоћи остварила је по 21 породица, што је знатно мање од очекивања и планираних буџетских средстава за те намене - каже Живорад Бојчић, председник општинске владе Осечина, који је на пригодној свечаности у општини приликом уручивања новчане накнаде за 2003. годину (на фотографији) изразио наду да ће ове године бити знатно више успеха у борби против "беле куге" и најавио породицама са више деце значајнију помоћ од досадашње из општинске касе.

Са доделе новчаних накнада родитељима трећег и сваког наредног детета

Д. С.

Зачарани круг неразвијености

МИ У ПОТОК, ДРУГИ У ЏЕП

На мапи Србије једно од места које је теже наћи, припада Осечини. Податак да смо у сиромашној земљи при дну лествице по развијености чини нас још више мањим и неважним.

Главна улица, препуна шанчева где и пешаци морају да успоре, говори о нашој стварности.

Што је апсурд, заосталост није резултат нерада и лењости наших људи, већ недостатка нових идеја и програма за посусталу привреду и пољопривреду.

Немамо анализу која је роба тражена на светској пијаци, а могли би да је производимо. Да ли је то нова врста грађевинског и изолационог материјала, нови воћни сокови или лековито биље.

Да ли је тржиште засићено шљивом и зашто малина све теже успева у нашем крају?

Зашто минерална вода у Црниљеву одлази у поток, а у свету је велика потражња за добром пијаћом водом?

У нашем месту морамо направити мало промаје, да нове идеје брже долазе и остају.

Приватном сектору треба смањити порез на доходак и пустити их да се размахну, јер они су једина светла тачка у општини.

На обичне дозволе за градњу чекамо данима, а цене су им папрене. Умрлице и огласе лепимо по бандерама, а учитељи задатке задају родитељима, а не деци.

Питања и неправилности је пуно, а одговор је да смо сви по мало криви, а највише они најумнији који их је код нас нажалост мало.

Најбоље место за причу, али конкретну о развоју Осечине ипак је Скупштина општине. Они су од народа бирани и њихова је одговорност највећа. Господо одборници, ви сте на потезу, учините први корак али напред.

Тома ИВАНОВИЋ

• Подіораш •

За два месеца у нашој општини

УМРЛО 70 (СУ)ГРАЂАНА

У прва два месеца ове године, према евиденције матичне и службе за вођење бирачког списка, умрло је 70 грађана ове општине, а број бирача се за кратко време смањио за скоро један одсто.

Највише умрлих је из Гуњака (8), затим Осечине и С. Осечине (по 7), Оструњка и Скадра (по 5), Комирића и Коњица (по 4), Плушца, Драгијевице, Г. Црниљева, Драгодола, Царине и Пецке (по 3), Бастава, Белотића, Сирдије, Коњуше и Лопатња (по 2) и Туђина (1).

На овом подручју већ неколико деценија уназад уочљиво је повећање старосне структуре и присуство рапидног смањења популације (15.000 житеља - 12.000 пунолетних), што је најизраженије у зимском периоду.

Д. С.

Знаменити хајдуци и устаници Осечине и Пецке

У СТРОЈУ ОД ПРВОГ БОЈА

Глигорије Недић - хајдук из Осечине, славно погинуо на Чокешини, 16. априла 1804. год. , на Лазареву суботу уочи Цвети. Рођен је као најстарије мушко дете од оца Недељка Новаковића и мајке Неде(дев. Пауновић), по којој је добио презиме . Имао је четворицу млађе браће Димитрија, Мијаила, Јанка и Јована , и две сестре Ковиљку и .... (не зна се име). Био је познати трговац стоком и ракијом, у лошим односима са Турцима. После убиства једног Турчина одбегао је у хајдуке, потом пришао кнезу Стојану у Мали Бошњак код Коцељеве, водећи са собом браћу. Учесник је свих бојева од избијања Првог српског устанка на дахије. Истакао се у бој на Гомилици у посавотамнавском Јаловику. Био је у пријатељским и пословним односима са Јаковом Ненадовићем из Бранковине.

Димитрије Недић - хајдук из Осечине, погинуо у бој на Чокешини. У родослову породице Недића из села Осечине, који је сачинио један од њихових потомака , Радоје Недић, не помиње се Димитрије, већ се наводи да је са старијим братом Глигоријем погинуо његов брат Јанко на Чокешини, најмлађи од петорице синова Недељка и Неде Новаковића . Љубомир Павловић у својој књизи "Колубара и По-дгорина" пише да су Недићи из братства Куча у Горњој Гори, "храбри витезови и јунаци браћа од стричева, Димитрије и Глигорије , изгинули 16. априла на српским Термопилима у Чокешини", како је Чокешину после боја назвао руски изасланик Родофинкин с пуним правом.

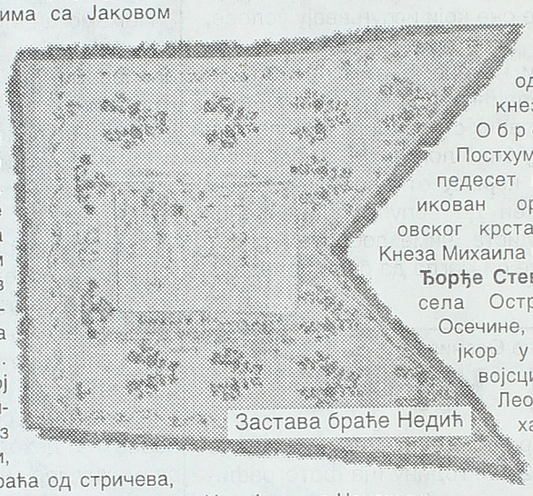

Застава браће Недић

Мијаило Недић - хајдук из Осечине, трећи славни брат хајдучке породице Недића. Пред избијање Првог српског устанка убио је двојицу локалних Турака из Осечине, Ризу и Даута, који се хтеше самовољно прогласити агама осечинским, због чега му Турци запале кућу и он одбегне са браћом у хајдуке. Учесник је бојева од избијања Првог српског устанка; тешко је рањен с почетка 1804. год. у бој на Свилеуви на брду Гомилици, због чега није учествовао у бој на Чокешини непосредно потом. У једном бој око Шапца заробио је с почетка 1807. год. Али-бега и за његово ослобађање извојевао да се ослоб,ди много српско робље из села Ситарица. Борио се јуначки око палисада у бој на Братачићу 1806.год. и по налогу проте Матије Ненадовића са својих двеста коњаника запалио турско село Петрц на Соколским планинама, при чему је помогао поп цркве скадарске Мића Поповић, Ђурица Солдат и Митар Мањевица. У свим бојевима носио је бојни барјак своје покојне браће, Глигорија и Димитрија, који се данас чува у поставци Милошевог конака у Београду. Умро је после Првог српског устанка од последица тешких рана код своје куће у Бодушима код села Осечине. Сахрањен је на Јелином гробљу , недалеко од пута. Као Карађорђев присталица и после Карађорђевог убиства остао је доследан своме вожду, због чега је до смрти прогањан и анатемисан од присталица кнеза Милоша Обреновића. Постхумно је после педесет година одликован орденом Таковског крста од стране Кнеза Михаила Обреновића.

Ђорђе Стевановић - из села Оструњча, код Осечине, био је фрајкор у аустријској војсци цара Леополда, потом хајдук. Погинуо је са браћом Недићима на Чокешини.

Ђурица Солдат - родом из села Бастава код Осечине, био је фрајкор у аустријској војсци, потом хајдук и учесник свих бојева од избијања Првог српског устанка. Као бивши фрајкор носио је надимак Солдат (војник), по коме се његови синовци у Баставу узеше презивати Солдатовићи. Преселио се у суседно село Братачић и засновао породицу која се дан-данас презива , по имену претече Ђурице Ђуричићи. Ђурица је одиграо веома значајну улогу у бој на Братачићу, а касније у ликвидацији турских ухода и доушника.Душом је мрзео турске окупаторе и убијао њихове војнике кад је год био у прилици.После Првог српског устанка и смрти насилничке и мученичке вожда Георгија, књаз Милош је једном приликом у Ваљеву напао Ђурицу Солдата, претећи му да ће га обесити ако чује да је убио још једног Турчина. Ђурица му је мирно рекао да неће то урадити до прве прилике. По повратку из Ваљева сусрео је двојицу Турака у Каменици и убио их из кубуре. Тешко је рањен у бој на Дубљу 1813. год. , а нешто касније је умро од последица рана у селу Миличиници код јатака. Један Ђуричин синовац био је Теодор Тешман Солдатовић, капетан и начелник среза рађевског , познат трговац и близак сарадник књаза Милоша Обреновића, чији је конак данас сачуван у Баставу као културно-историјско наслеђе.

Гаврило Гача Ђермановић - из села Царине код Пецке, био је хајдучки харамбаша и устаник. Пред Први српски устанак предводио је јаку хајдучку чету између Медведника и Соколских планина, препадајући и харајући турске одреде и караване на путу ка Соколу и Зворнику. Истакао се у више бојева Првог устанка, посебно на турском Петрцу у обрачуну са остацима турске војске Османа Ђоре, која је одступила послер страховитог пораза на Чучугама од стране устаничке војске 1805. године. Погинуо је јуначки на шанцу код Делиграда 1813. год.

Гаврило Гаја Зељић - рођен 1795. год. у Осечини. После 1827. настанио се у Голој Глави код Ваљева. Био је учесник Другог српског устанка и касније одликован Таковским крстом.

Грујица Груја Јевремовић - не зна се одакле је родом. Био је послужитељ код хајдучке куће Недића у Бодушима и учесник боја на Чокешини. Један је од само тројице преживелих у чокешинском бој.

Милован Јовановић Шарга - рођен у Бодушима код Осечине. Учесник је боја на Свилеуви, а уочи боја на Чокешини отишао је кући по налогу Глигорија Недића да понесе преобуку браћи Недићима. Када се вратио сутрадан увече , затекао је опустело бојиште на брду Врањевцу , повише манастира Чокешине. Међу гомилама мртвих хајдука и Турака нашао је трупла Глигорија и Димитрија Недића, затрпао их шеварјем, а затим пронашао њихове коње, оружје и бојну заставу , и све вратио њиховој мајци Недић у Бодуше села Осечине.

Никола Матић - из села Драгодола код Пецке, био је кнез у Соколској нахији и један од организатора Првог српског устанка у Азбуковици. Блиско је сарађивао са свештеником скадарске цркве Мићом Поповићем, са харамбашом Гаврилом Ђермановићем, Мијаилом Недићем и Ђурицом Солдатом, на припремама војевања на Турке. Турци су га заскочили на превару и погубили код изворца Петрова вода, на брду Карановцу подно Рожња 1813. године.

Новак Ђуричић - родом из села Гуњака, учесник Првог српског устанка, погинуо заједно са посавотамнавским кнезом Пејом Јанковићем у бој на Братачићу 1806. године.

Јован Белов Томић - рођен у Црниљеву, у Горњој Тамнави. Истакао се у више бојева Првог српског устанка, а посебно на Мишару. Погинуо је на шанцу на Голом брегу, више вароши Лешнице. У миру није прихватао ничију власт, мада је у устанку важио за изузетно храброг и способног команданта.

Спасоје Мојић - свештеник цркве у Осечини, не зна се одакле је родом. Био је пријатељ браће Недића и с њима је водио главну реч у бој на на Чокешини.

Драгић Панић - из Сирдије, погинуо у бој на Засавици 1804. године. Постхумно је одликован Таковским крстом.

Живан Ј. ГРУЈИЧИЋ

Родослови

АНДРИЋИ ПРВИ У ОСЛАДИЋУ

Одувек су људи били знатижељни ко су њихови преци, одакле воде порекло. Родослов није ни мало лако урадити, али је веома занимљив документ. Живота Живковић пензионер из Осладића, бивши руководилац за управне послове у ОУП-у Осечина, управо ових дана приводи крају прикупљане података за родослов који припрема шест година.

-Прво сам почео прикупљати грађу за четири породице у Маринавцу, а затим су се остале фамилије заинтересовале за своје порекло, тако да се мој рад проширио на већи број породица које с, ми дале подршку. До сада сам прикупио и откуцао податке на око 1500 страна. Књигу ћу ускоро завршити, али је штампање веома скупо - каже за наш лист аутор Живковић.

По сазнању из прикупљених података, прва породица која је дошла на просторе Осладића је породица Андрић (од 1718 - 1739). Досељени су из Босне (Романија). Највећи број фамилија је дошао за време Прво српског устанка. Тако породица Живковић настаје од Илић Живка (четири породице). Породице нису мењале своју крсну славу, док су мењана презимена (од 1853 указом књаза Михаила који је наредио промену најпознатијих имена).

- Дошао сам до сазнања о многим познатим људима из нашег места о којима се много мало зна. То се односи нарочито на Петроније (министри у влади 1939. Радомир Петроније је био пуковник, један је био познат научник, генерали) - каже Живота.

Податке је налазио код породица, на споменицима (у Каменици), месној канцеларији, Архиву Србије, Ваљевском архиву.

Фамилија Андрића је најбројнија, као и Давидовића за које је Живковић завршио родослов. Неке породице су се селиле испод Влашића и у нека друга места.

- За сада правим копије родослова неких фамилија и дајем заинтересованим породицама. За сада не знам да ли ћу моћи издати књигу, али мени је важно да сам прикупио тражене податке који ће остати као велико сведочанство будућим покољењима.

С. АНДРИЋ

У једном осечанском кафићу, недавно

МАСОВНА ТУЧА И ПУЦЊАВА

Локална власт најављује енергичан обрачун са учесталим инцидентима

У намери да седиште ове општине и читав крај и даље остану једна од најмирнијих и најбезбеднијих средина у овом делу Србије, као што је то донедавно било, локална власт најавила је енергичан обрачун са учесталим немилим појавама и изгредницима који су у последње време изазвали неколико инцидената у којима је озбиљно нарушен јавни ред и мир.

После жестоке туче (и пуцњаве) од пре неколико дана у једном овдашњем кафићу између дружине домаћих углавном малолетника и мање групе младића из Коцељеве у којој је био и један полицајац (кажу да је у самоодбрани пуцао у ваздух у знак упозорења), представници локалне самоуправе, министарства унутрашњих послова, општинског органа за прекршаје, комуналне инспекције и установе за социјални рад на састанку у општини договорили су се да убудуће, са циљем да елиминишу узроке настанка и избегну понављања нежељених ситуација, закључили су да убудуће све надлежне институције морају поступати крајње одговорно, у складу са прописима и својим овлашћењима везаним за решавање проблема ове врсте.

Рад кафића, који су назначени као једина места на којима долази до инцидената, по истеку радног времена (викендом до поноћи), затим точење алкохолних пића малолетним лицима и управљање моторним возилима под дејством алкохола, као најчешћи узрочници невоља, посебно ће бити под "лупом", а с обзиром да је међу преступницима понајвише (млађих) малолетника, затражиће се веће ангажовање у васпитавању од њихових родитеља и школа.

Поред тога СО Осечина ће већ на првој наредној седници оформити своје стално тело за борбу против болести зависност (дроге, алкохола).

Д. САВИЋ

Избори у месним заједницама

ПРЕДСЕДНИК ИЗ ЧЕТВРТОГ КРУГА

У неколико овдашњих месних заједница, чијем руководству је одавно истекао мандат, у току су избори. За разлику од пре неколико година, када су грађани били тотално незаинтересовани за овај вид организовања и ангажовања, овог пута ситуација се прилично променула. Кандидациони скупови су добро посећени, а читав поступак одвија се у атмосфери карактеристичној за изборе, понегде и уз доста узбуђења.

У С. Осечини избор представника свих засеока у Савет МЗ протекао је у демократском духу, али се на конститутивној седници одиграла права драма приликом избора председника. Од три кандидата у други круг са истим бројем гласова ушли су Љубиша Петровић и Драгутин Милошевић. Гласало се јавно и три пута резултат је био - нерешен. Тек у четвртом кругу, тајним гласањем, победио је Милошевић за један глас.

Сада се сва пажња пребацује на изборе у највећој месној заједници и седишту општине - Осечини, чијим органима је мандат истекао пре више од једне деценије, а нови нису изабрани јер је на неколико раније заказиваних скупова долазило само по пар десетина од укупно 2.350 пунолетних грађана.

Д. С.

Испраћена мартовска класа регрута из Подгорине

СРЕЋНО МЛАДА ВОЈСКО

За 21 регрута из општине Осечина, који су почетком марта отишли у војску СЦГ, у организацији СО и Војног одсека Ваљево-Одељак у Осечини, приређен је традиционални пријем у општини.

Младој војсци, пре саопштавања дестинација и поделе новца за пут, срећне, лепе и мирне војничке дане пожелели су потпуковник Миодраг Бабић, командант Војног одсека Ваљево, његов заменик пуковник Милорад Госпавић, затим председник СО Осечина прим. др Душан Миловановић и председник општинске владе Живорад Бојчић, као и радници војног органа у Осечини Драган Глигорић и Иван Краљевић.

Д. С.

У Осечини, поводом 1. марта - међународног Дана цивилне заштите

ОБЕЛЕЖЕН ПРАЗНИК

Општински штаб цивилне заштите, руководство локалне самоуправе, општинс-ка влада, представници МУП-а, Црвеног крста и здравствених установа, заједничком свечаном седницом обележили су Међународни празник цивилне заштите - 1. март. Тим пов-одом пригодан реферет поднео је Драган Ристановић, начелник Општинског штаба ЦЗ.

Пред локалне изборе

КОРМИЛО ИЛИ - "ВРУЋ КРОМПИР"

Док су многи још увек заокупљени резултатима последњих парламентарних избора и њиховим последицама, а пре свега формирањем нове владе, помало сметнусмо са ума да нас врло брзо очекују локални избори.

Мали број, чак и чланова странака а камоли обичних грађана, односно бирача, зна за две врло важне чињенице. Прво, ову су први избори који ће се одржати по пропорционалном систему, и друго - први непосредни (у вишестраначком систему) за првог човека општине.

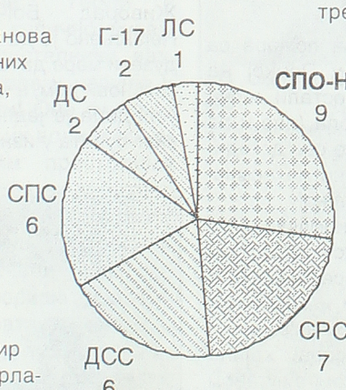

Кад би се узели у обзир резултати последњих парламентарних избора које су поједине странке освојиле на територији наше општине и пренели у број одборничких места онда би нова општинска скупштина овако била састављена:

Узимајући у обзир постизборне коалиције на републичком нивоу групација СПО - НС, ДСС И Г-17+ имала би 17 одборника што би јој било довољно да преузме власт од тренутно владајуће коалиције СПС - ЈУЛ.

Наравно, све ово треба схватити крајње условно јер ће резултати избора за локални парламент зависити и од могућих предизборних коалиција и од времена када ће они бити расписани, а свакако и од кандидата за одборнике.

Ни избори за градоначелника, односно председника општине неће бити ништа мање занимљиви и то из више разлога.

Прво, биће ово избори у којима ће се први човек општине бирати непосредно (биће интересантно видети какве ће се кампање водити). Друго, биће још занимљивије видети ко ће бити кандидати.

Дакле, предстоји нам занимљива политичка утакмица, чији ће победници преузети кормило руковођења локалном самоуправом у наредном мандату које је, у садашњој ситуацији за једне велики изазов, а за друге би могло да буде "врућ кромпир", како наш народ каже.

Једна изрека вели:"Ко ништа не очекује, никада се неће разочарати".

Имајући у виду до садашња искуства када су носиоци власти у питању грађани, односно бирачи не могу сигурно много очекивати у будућности.

Зато при одлуци коме дати поверење да нас предводи када буду дошли избори, треба добро размислити главом, а не као до сада срцем или још горе познатом српском "врлином" - инатом.

Наравно, никако не смемо сметнути с' ума ни личне (поштење, вредноћа, знање) и професионалне (образовање, успешност у послу којим се баве) квалитет будућих кандидата.

Веран КРСТИЋ

Сертификат за производе "Вожд-комерца" из Осечине

ПРВИ У ОПШТИНИ

Приватно предузеће "Вожд-комерц" власника Животе Павића добило је потврду о провери система менаџмента квалитетом организације у сагласности са стандардом квалитета ЈУС-ИСО 9001:2001. Сертификат се односи на производњу папирне конфекције - тоалет папира, марамица, салвета и убруса. Потписали су га стручњаци Војне контрола квалитета наоружања и војне опреме Министарства одбране -сектора за војноприврелну делатност, прве званично акредитована организација за издавање оваквих докумената у нашој земљи.

Приликом недавног уручивања сертификата првој овдашњој фирми чији је систем рада и производње и на овај начин вредновани пуковник Др Југослав Радуловић, начелник и пуковник Сретен Селаковић, помоћник начелника војне контроле истакли су да су вишемесечне провере организације рада и пословања, као и честе контроле здравствене исправности производа показале да је "Вожд- комерц" у потпуности усагласио свој пословни систем са захтевима стандардизације.

- Будућност сваког предузећа зависи од његових купаца, чијим захтевима и очекивањима се мора удовољити - сматра магистар машинства Марко Радовић из Ваљева, који је водио пројекат сертификације у "Вожд-комерцу", истичући да је опредељење о увођењу и сертификовању система менаџмента по захтевима стандарда ЈУС-ИСО 9001:2001 данас најбоље средство намењено руководству за управљење и вођење фирме.

Предузеће "Вожд-комерц", које тренутно запошљава 15 радника у свом новом модерно опремљеном објекту у индустријској зони Осечине и десетак у погону у Главичици код Бијељине (Република Српска),основано је пре 11 година (1993.). До сада се искључиво бавило производњом папирне галантерије - тоалет папира, џепних марамица и салвета - а од наредног пролећа озбиљно намерава да свој програм прошири са производњом пластичних каца и канализационих цеви.

Власник и директор Живота Павић каже да у протеклом периоду није било већих проблема у раду и ликвидности и наглашава да његова фирма од настанка до данас никад није била у блокади. што се сертификације тиче, он истиче да овим чином посао није завршен већ само започет и да очекује да ће се системом менаџмента квалитетом - рад и пословање још више усавршавати и успешно одржавати.

Драган САВИЋ

КОЧНИЦЕ

-Претерани увоз готових производа и високе банкарске камате коче привреду и спутавају њен бржи развој у данашње време. Да су повољнији услови кредитирања било би више улагања у производњу, а самим тим и простора за нова запошљавања -сматра Павић.

МАЛЕ ФИРМЕ

Предност малих и приватних предузећа је у томе што културу квалитета могу да Успоставе врло брзо јер се ту сви међусобно највише знају и следе власника, поготово ако он и сам уноси и проводи новине које су напредне - каже искусни стручњак Марко Радовић.

Пуковник Др Југослав Радуловић, начелник војне контроле Министарства одбране уручује сертификат Животи. Павићу

Проблеми око градског гробља у Осечини

СТАРО НА ЛЕДУ, НОВО У - МАГЛИ

Недавну масовну посету вечних кућа упокојених чланова фамилије и пријатеља на овдашњем градском гробљу-за Задушнице -стотине садашњих и некадашњих становника Осечине дуго ће памтити по неугодностима које су том приликом имали. У правом зимском амбијенту, на брдовитом терену, по тешко проходним залеђеним, утабаним и углачаним стазама између гробова, стари и млади су се клизали и посртали, падали и котрљали на низбрдици, па и понеку повреду зарадили.

Више или мање угрувани, сви редом, љутили су се на локалну власт и критиковали властиту немарност што је "огледало места и мештана", како се за гробље каже, у несхватљиво запуштеном стању. Истовремено, актуелизовано је питање оснивања новог градског гробља, тим пре што на постојећем скоро и да нема више слободних места за сахрањивање.

Од јесењашње, по ко зна који пут покренуте, иницијативе да се потражи и пронађе дугорочно решење до сада није се далеко одмакло. Тада је општинска влада упознала одборнике, представнике месне заједнице и цркве са пројектом урађеним још пре седам-осам година и на томе се застало. Истина, одмах је формирана радна група, која је задужена да припреми предлог за најповољнију локацију, али се ово тело још ниједанпут није састало.

У међувремену, имовинска служба СО ступила је у контакт са власницима парцела у близини старог гробља (југозападно од цркве), које су по постојећем пројекту планиране за ново гробље, и дошла до сазнања да неки од њих папрено цене или уопште не намеравају да продају ово земљиште. Има наговештаја да би решење могло да се пронађе и у другим деловима Осечине (на путу за Оструж ањ, на пример).

И тако, док је пребукирано старо гробље "на леду", а ново у "магли", пред локалном самоуправом и свим мештанима и даље стоје отворена два велика проблема и озбиљна задатка - где ће убудуће покопавати умрле и ко ће и на који начин цивилизацијски, како доликује, уредити гробље на којем почивају њихови упокојени рођаци и суграђани, као и још запуштеније војничко гробље крај њега, где су сахрањени српски ратници из Првог светског рата.

Д. С.

Манојловићи из Скадра код Пецке после пожара

КУЋЕ КУЋУ ИЗНОВА

Ватрена стихија која је букнула на тавану старе породичне зграде, по свему судећи због дотрајале, неисправне и нестручно разведене електро-инсталације, за тили час "прогутала" је скоро све што је четворочлано домаћинство Гиге Манојловића (42) из Скадра код Пецке у кући имало.

Залихе намирница, све електро уређаје и апарате, комплетну столарију, завесе, тепихе, намештај, укључујући и дечји креветац, буктиња је потпуно уништала, а плафоне, зидове и подове толико нагорела и оштетила да се у овом објекту више не може живети.

-Кад су ми само деца остала жива и здрава - кроз плач говори Лепосава Манојловић (62), која је у време избијања пожара са сином Гигом била у цркви у Пецкој на причешћу, док су код куће остали њена снаха Сузана (32) и унук Никола (две и по године).-Опет, хвала Богу да се све догодило у по бела дана. Не смем ни да помислимшта би се десило да је била ноћ.

Пожртвовање и присебност комшија, бројних житеља Скадра и Пецке, који су на први апел похитали да помогну да се спаси што се спасти може, за пример је и заслужује сваку похвалу. Тим пре што се није могло рачунати на помоћ ватрогасаца, којина неприступачном терену и уском вијугавом сокаку нису могли са својим возилом да се приближе запаљеној кући.

Сутрадан после несреће Манојловиће је посетио председник општинске владе Живорад Бојчић са сарадницима. Најављено је да ће СО са своје стране предузети мере да ова породица што пре скући свој нови дом, а као први корак у том правцу уследила је једнократна помоћ из општинског буџета у износу од 30.000 динара.

Д. САВИЋ

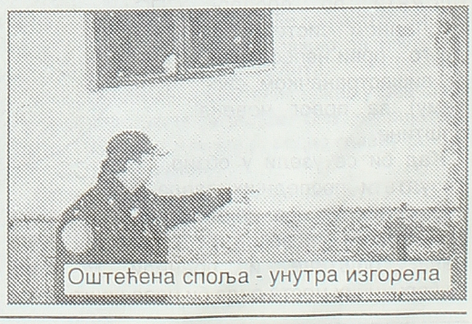

Оштећена споља - унутра изгорела

Подгорчић

ПОДЛИСТ ПРЕДШКОЛСКЕ И ШКОЛСКЕ ОМЛАДИНЕ ПОДГОРИНЕ

МОСТ КОЈИ ЈЕ НАЈВИШЕ ЗАНЕО МОЈУ ПАЖЊУ И МОЈ ДУХ

Мостови спајају две обале реке, спајају људе. Људи их граде да би задовољили своје потребе. често се људи немарно односе према њима, посебно према мањим дрвеним мостовима, пуштајући да се сами боре са временом. Један од тих дрвених мостова који је највише занео моју пажњу налази се на реци Јадар. Он повезује насеље Пискавице са центром Осечине.

Саграђен је од две велике дрвене греде преко којих су попреко зашрафљена брвна. Са стране је до недавно била и дрвена ограда, која је временом дотрајала и лежи поред моста.

Мост је изграђен давно и углавном је служио за прелазак пешака и запреге са оближњих брда, када пазарним даном крену у варошицу. Касније када је насеље почело да се гради, мост је издржао сав терет. Његова брвна су клопарала под теретом трактора и мањих камиона препуних грађевинског материјала. Захваљујући њему никло је насеље од око осамдесет кућа.

Мост је одолео и многим поплавама. У задњој поплави бујица реке га је поткопала и скоро срушила. Људи су га подизали каменом, тако да он и даље поносно стоји и пркоси времену.

Све се мења, гради се ново, само стари дрвени мост у Пискавицама остаје да се и даље бори са временом, чекајући боље прилике да се нешто уради и на његовој обнови.

Марија ВУЈИЧИЋ 5_2

ТО СЕ НЕ ЗАБОРАВЉА

Лепог јулског дана Дшка је дошла по мене да идемо да пецамо рибе у Јадру. Питала сам мајку да ли могу да идем са ,Душком, а она ми је одговорила да не могу. Била сам врло тужна , али уз Душкину помоћ она ме је пустила.

Кад смо стигле, Јадар је био препун риба. Нисмо знале одакле да почнемо. Договориле смо се да нађемо неки вир. Близу једног вира било је неколико жабица. Покушале смо да их нахранимо али чим смо хлеб бациле жабице су побегле. Стигле смо и виделе колико риба има, па смо одлучиле ту да пецамо. Извадиле смо штапове, само што нисмо имале праве мамце за рибе. Уместо глиста и осталих инсеката имале- смо хлеб. Почеле смо да пецамо, али узалуд. Ниједна рибица није хтела да приђе удици. Онда је одједном дошао мој брат. Рекао нам је да се више тако не мучимо, него да ухватимо скакавце. Душка и ја нисмо смеле да хватамо скакавце јер смо се плашиле да нас скакавац не уједе. Пошто нисмо смеле, мој брат је ухватио скакавца и рекао да га ставимо на удицу. Дуго смо се препирали јер нисмо смели да ставимо скакавца на удицу. Онда је Душка рекла да ће га она ставити. Замахнули смо удицом у воду и одједном се створило доста риба. Један дечак се био сакрио иза грмља. Таман кад је једна риба пришла мамцу, дечак је искочио иза грмља, Душка је испустила удицу, а риба је побегла. После смо се наљутили и отишли кући.

Лепи тренуци се памте, а ружни заборављају.

Јелена МАРКОВИЋ 5_3

ПЛАНИНЕ И ЗДРАВЉЕ

Марија ВЕСИЋ III2

Скоро сви људи овог света, ношени олујом времена, обузети су питањем: Како доћи до новца? Не слутећи и не примећујући да у потрошно и пролазно улажу оно што се никада више не може вратити. У захукталој брзини људске тежње ка већем броју фабрика, путева, као ветром покошене нестају шуме, ливаде, биљке...

.. Нестаје и здравље. Кисеоник је обојен димом, а сви ми удишемо такав ваздух, Људи лагано, као биљке, вену јер немају више здрав ваздух и чисту планету. Све више њих је оболело од бронхитиса, астме и рака плућа. Милиони суза навлаже земљу због губитка вољених, најдражих особа.

Једини обновитељ здравог живота је здрав ваздух. Планине... горди и неустрашиви витези који себично чувају залихе најчистијег и најкристалнијег ваздуха за све оне који им хрле у наручје и предају им се у потпуности! Оне су мајке које одају тајне сваком ко их воли и ко им се поклони као правим престолима нетакнуте природе. На њима ничу читава постројења најздравијих фабрика на свету које производе ваздух, кристално чист и оштар. Његова сабља сече и реже сву нечистоћу из плућа и регенерише здравље. На жалост већина не схвата да одлазак тамо не треба да буде под тужним околностима, већ ради задовољства које ће свак осетити кад ступи на њихове превоје и врхове.

Повратак природи је једини пут ка здрављу Зато би сви људи на овом свету своје здравље требало да темеље на чврстим и јаким темељима природе, јер су једино они прави и непролазни. Вратимо се природи...

Милица НОВАКОВИЋ 6_3

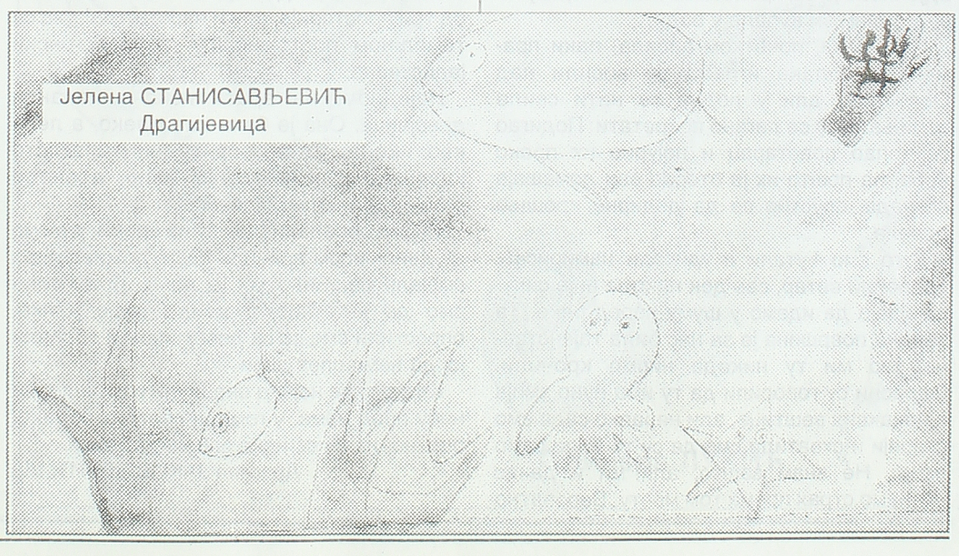

Јелена СТАНИСАВЉЕВИЋ
Драгијевица

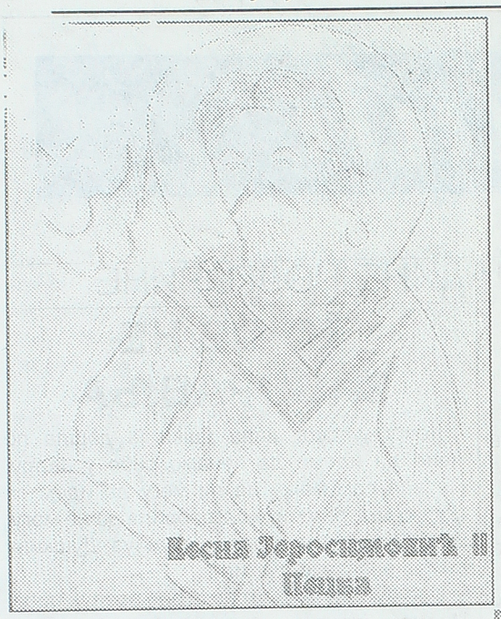

ЗАЈЕДНО ПРОТИВ ГЛАДИ

Број становника на земљи сваким даном се увећава. Води се борба за опстанак и преживљавање.

Доста људи у свету гладује. Зато стручњаци укрштају и праве нове сорте биљака да би постигли и добили веће и нове приносе.Све то захтева много знања и труда. Користе се разни препарати услед чијег коришћења се мора повести рачуна да не би дошло до загађења земљишта.

човек мора мислити и о томе да плодови које једе и продаје не буду штетни за здравље због претеране употребе заштитних средстава. У неким деловима света људи и деца умиру зато што немају довољне количине хране.Свему томе су разлог климатски услови, недостатак воде и дуге суше. И поред њихове жеље и воље за производњом већих количина хране они нису у могућности да успеју у томе. Зато су створене разне хуманитарне организације које брину о гладним. Све те

количине нису довољне да подмире потребе гладних. Наша земља задовољава потребе становништва, тако да има вишкова хране која се зводи у стране земље.

Моја жеља је да ни једно дете света није гладно, јер ће једино тако бити срећно.

Катарина МИТРОВИЋ 3_2

ИГРЕ НА СНЕГУ

Дошла је хладна зима. Прво је падала киша, онда су кишне капи замениле беле пахуље.

Снег је вејао, вејао, вејао.

Расле су беле шубаре на крововима. Брзо је прекрио брда и равни.

Снег је забринуо одрасле, али је распламсао дечију машту. Сви смо имали исту жељу да уживамо у зимским чаролијама. Повукли смо санке и освојили сва брда у околини. Лица су нам била црвена, руке промрзле, али нисмо прекидали игру.

Направили смо скакаоницу, великог Снешка Белића и оставили га да нам чува стазу до сутрашњег сусрета.

Милица СТАНОЈЕВИЋ V_1

ОШ "Чеда Милосављевић" - Пецка

БИЛО МИ ЈЕ ЛЕПО

Сунце са неба просу живу ватру и одмах пуче зимска кора; дуну јак и топао ветар, па стаде дувати на ливаде, њиве и шуме. На речним обалама букну зелена трава, а шуме почеше да лију сузе од растопљеног ињa. Долетеше роде, и стрехе се заграјуше ластама, разлеже се цвркут птица по улицама и пожима, а с вечери цео предео одјекивао је од крекетања жаба, које су се са уживањем купале у води.

Тога дана, почетком априла, лаки праменови облака играма су висили над Осечином, али у подне те нити свиле почињале су се лагано покретати. Подигао се топао поветарац и појурио их преко неба, па пошто их је отерао ван домашаја погледа, спустио се да додирне крошње дрвећа.

Дуго смо ћутали и удисали намирисан, пролећни ветар, све док некоме није синула идеја да идемо у шуму поред реке. Та зелена површина је за нас била тајанствена, јер ми ту никада нисмо крочили. Одрасли су говорили да ту има пуно змија и некаквих вештица, али наравно сада смо старији и схватили смо да су то биле само лажи. Не знам зашто, али ми и данас осећамо страх према том месту. Вероватно зато што је мрачна, што се сунчева светлост није пробијала кроз густе шикаре, све док одједном иза неког грма нисмо угледали кућу.. На тренутак нисмо могли да верујемо да неко живи у овој дивљој природи, а онда смо лаганим корацима дошли до дворишта.

Била је то нека необична кућа. Мала и таквих размера да није могла имати више од три просторије, али и чврста, грађена са темељном постојаношћу, архитектонски јединствена.

Наједном, на врата искочи некаква девојчица. Она је бела као млеко, а лепа као икона. Ситне, природно таласасте коврџице красиле су јој чело, а оштре окице стрељале су дечаке.

Нисмо обраћали пажњу на време, јер смо са девојчицом причали своје доживљаје и смејали се. Било ми је лепо. Приметили смо да је сунце спустило своје капке, опростили смо се са девојчицом и обећали јој да ћемо опет доћи.

Кад смо се најзад окренули и отишли, на небу пред нама, у гомили светлих облака, оцртавала су се нека забринута лица.

Драгана ЈАКОВЉЕВИЋ VI_2

МОЈ ПСИЋ ЏЕРИ

Имала сам лепог пса,
на ушима шара мала,
а репић му весело шара,
док се игра са мном тако
чувати га није лако.
Мој пас Џери мали беше
окицама ко да плеше
весео танан и чио
баш је добар мени био.
У кућици њега више нема,
само излизана крпара дрема,
за новог се пса спрема,
али мама неће више,
да ћерка за псом уздише.

Јована ПОПОВИЋ IV разред
ОШ "Чеда Милосављевић"

ЗИМА

Чаробна вила зима махну својом снежном четкицом и њиве, шуме куће добише нове беле огртаче.

Зубато Сунце обасјава поља прекривена снегом подсећајући нас да још увек постоје призори из бајке. Стара јела поносна на своје беле рукавице стоји поносно подигнуте главе као снежна краљица.

Тако лепа и поносна не обраћа пажњу на смрзнутог врапца који чучи под стрехом очекујући да му изненада да неко зрно пшенице или мрву. Са крова висе шиљате леденице и сијајући попут дијаманата. Куће огрнуте дебелим белим капама весело испуштају дим не плашећи се зиме. Двориште краси Снешко Белић који пролазнике поздравља накривљеним шеширом. Са оближњег брда чује се граја деце. Кроз прозор нас мами снежна белина и зове нас да уживамо у њеним чарима.

Хвала ти зимо на овој лепоти коју си нам даровала.

Бранка СИМИЋ V_1

ЗИМА У МОМ СЕЛУ

Снежна краљица зима закорачила је у моје село. Зачарала је својом лепотом сву околину.

Зима у моме селу је закуцала на сва врата. Стигла је тако хладна, бела и чиста и стегла својим прстима дрвеће, земљу и људе. Снег је засуо гране дрвећа, обукао кровове кућа и благо посуо стабло мале сребрне јеле. Она долази са ветром, снегом и мразом. Долази у шуме и покрива ливаде. Дошуња се и у наше топле домове, вртиће и учионице. ИОма једна зима бела, снежна, хладна и клизава. Она боцка, сече, смрзава, леди. Завуче се и под наше шубаре, шалове рукавице. Кад пођемо путем до школе смрзне нам се и поцрвени носић. Али ми је волимо зато што уживамо у санкању, грудвању и клизању. На чистини крај села расла је ситна, дражесна јела. Имала је иглице као да су посуте сребром. Није знала колико је лепо па је често усдуисала посматрајући витка стабла јабланова. Она је била необично лепа јер се зеленела у оној белини.

Волим зиму због дечијих игара на снегу.

Марија КОСТИЋ V_2

ОШ "Чеда Милосављевић"

ПРВИ СНЕГ

Кад почне да пада
први снег,
радују се највише деца,
па правац на брег.

За собом деца повуку
скије и санке,
па се тада спуштају
низ њиве и воћњаке.

Спуштају се деца
и по неколико пута,
направе снешка
великог крај пута.

Највећа дечија радост
је први снег,
јер они тада виде
и бело поље и бео брег.

Бојана ТОМИЋ IV разред

ЗАЈЕДНО ПРОТИВ ГЛАДИ

Против глади кренимо сви,
маме, тате;
баке, деке
бате и секе.

Много деце гладује,
тужно је то.
Али удружићемо се у раду сви,
и бићемо срећнији ми.

Спремни смо на сваки рад,
само да победимо глад.

Да будемо увек исти ми,
против глади,
борите се и ви!

Марина ПАВЛОВИЋ 6_3

Марија Костић 5
ОШ "Чеда Милосављевић" Пећ

ДОШЛА ЈЕ ЗИМА

Јесен је прошла, брзо и неприметно. Дошла је зима, месец децембар. У селу сви чекају снег.

Дани су пролазили. Почео је да пада снег. Деца хватају пахуљице и радују се снегу. Њихова радосна граја, одјекује на све стране. Понека травка провирује испод снега. Јато голубова лети по сивом небу. Врапци се крију у жбуњу. Шума је празна без једног листа и цвркута. У воћњаку се румене плодови. Снег је покрио поља и равни. Дрвеће облачи нове хаљине. Густ дим се вије изнад кровова. Четинарима испод скутова вири понека зелена крошња. Испод стреха вире велике леденице. Ветар дува.

Зима је ненајављено дошла у село. Сви су се обрадовали, а посебно деца, сада се играмо и уживамо у њеним чаролијама.

Ивана ЂОКИЋ 5_1

ОШ "Чеда Милосављевић" Пецка

Оливера ЛУКИЋ

Васпитно-образовне или педагошке теме и дилеме

КАКО ПРЕЖИВЉАВАМО РЕФОРМЕ

Ако се вратимо мало уназад видећемо да наше васпитно-образовне прилике нису биле нимало занимљиве. Учило се много, наставни план и програм је био преобиман, просветни радници стално проверавани, контролисани, надзирани. Деца су бубала или штребала (већ по сопственој жељи), носила наочаре са великом диоптријом, успут се ваннаставно "доучавала". Излазили су, што јест-јест, "нашироко и надугачко" образовани, па резултати нису изостајали. У свету су свугде били радо виђени па одоше тамо да се мало опусте и забаве-и то за добре паре!

У складу са тим решили смо да реформишемо наш неинтересантни школски систем, учинимо га атрактивним, пријатним светским... Стижу разне поруке, упутства и савети за уштогљене, преозбиљне и вечито забринуте учитеље. Нова школа, ново време - па нови и имиџ. Вежите се, полећемо у Европу! Ка д уђете у своју огромну, давно окречену и промајом климатизовану учионицу, весело поздравите своје драге ђаке! Викните: "Хај", или "Ћао", или "Бог", или ... дигните три прста увис! Насмешите се после ратно окаченој Његошевој слици у свештеничкој одори (којом сте прекрили огромну рупу у зиду). Чило и ведро одложите своје ствари (мокре и згужване) поред пећи, али вешто - да варнице из пропале пећи вашу "најновију" јакну не претворе у жариште. Раздраганао довикните редару да позајми сунђер из друге учионице и полије га - али не водом из кофе, с водом за пиће, па нек обрише дотрајалу минијатурну таблу. Кад извршите постројавање својих 7-8 ђака, и констатујете да су сви ту широким осмехом пожелите им срећан и успешан нови радни дан.

С' обзиром да имате прваке, а у складу са новом реформистичком теоријом учења кроз игру - забава може да почне!.

Пошто сте, предходно запослили ученике старијег разреда, ноншалантно их прекоравајући што за ликовно нису имали ни лепак, ни колаж папир, окрените се новим надама. Попричајте са њима о њиховим породицама, где живе, шта раде, чиме се баве њихови родитељи. Биће и занимљиво и несвакидашње. Једни су, баш шаљиво, дошли у платненим патикама, а неки, каква згода, нису имали исправан кишобран. Највише симпатија изазвао је Бора који каже да ће "кад тата наплати премију за млеко купити све што треба, а данас никако није могао наћи новац."

И тако, нижу се школски часови. На реду је музичко. Извињавате се деци што касетофон немате - а грамофон не ради. Музички инструменти су кабасти, а и скупи. "Нека децо, певаћете заједно са својом учитељицом". "Ура!", вичу раздрагана дечица весело пљескајући рукама.

Да је Еуклид претерао са геометријом брзо сте схватили, јер дужи могу да се конструишу и угломером, а не само лењиром. Шта ће нам троугао, а шестар и онако може да буде, не дај Боже опасан - па нам и не треба.

На одмору весела деца јуре око школе, сударају се на ћошковима и падају, уз општи смех шутирају бушну лопту и љуљају се на искривљеним стативама.

За час српског језика нису имали више од једне лектире, па уз обавезан осмех праштања, учитељица превиђа овај мали пропуст и преузима читање, својим дисфоничним гласом вешто дочаравајући текст.

И тако, лепрша поменута учитељица комбинованог одељења по полупразној трошној учионици, успут учећи и забављајући своје ведре ђаке! При томе им прича разне згоде из својих школских дана а највише о томе како ће, кад порасту сви бити богати, завршити факултет и добро живети.

Ето видите коко уз мало труда, добре воље и радног елана - школа није ни строга, ни тешка - већ забавна, весела и лака. Понекад бива и смешна - толико смешна, да нам од смеха сузе пођу на очи.

Славка АНДРИЋ

Да ли реформа угрожава сеоске школе?

ЛОШЕ ИСКУСТВО ИЗ БЕЛОТИЋА

У посети сеоској школи у М.З. Белотић, (има само 13 ђака у четири разреда) и разговору са учитељицом Драгицом Недељковић, откривамо тешкоће које изазива реформа образовања.

-Ове године почела је деветогодишња школа, са чијим планом и програмом смо упознати путем семинара. - рекла нам је учитељица Недељковић

-Нажалост са реформом која је прилагођена градским условима, угрожава се настава у сеоским школама, посебно у мешовитим одељењима. Треба ускладити реформисану наставу првака са старим програмом осталих разреда, који су у једној учионици. Истовремено водим два дневника , а да не говорим о томе колико су нови дневници нефункионални и непрегледни.

Други горући проблем остао је без одговора. Наиме у I разреду је обавезано увођење страног језика. У матичној школи у Осечини то је француски. Предавач није обезбеђен , па деца морају суботом да наставу похађају у Комирићу. Ту проблем није решен. Зог разуђености села , један број првака даље школовање наставиће у Белој Цркви. Тамо је основни језик руски. Овај проблем покушала сам да решим самоиницијативно тако што два првака средом иду на наставу руског, а тог дана мојим првацима држим мање тешку наставу. Само како ће се тој деци уписати оцена из сраног језика са потписом наставника из друге школе и друге општине?

Трећи проблем који стоји јесте да поједини родитељи не желе да возе децу у друге школе , јер да су то хтели уписали би децу у те школе. Тако сада један првак не учи страни језик.

Све ове проблеме у Министарству или не желе да чују, или не желе да решавају, јер су минорни, али се заборавља да је само у нашој општини велики број оваквих школа.

Други страни језик уводи се у IV разреду, тако да ће поједина деца мењати и учитеља пре него што пређу у више разреде.

Предшколска обука не постоји јер није обезбеђен васпитач, а 2004 године очекујем 7 првака, без предшколског знања."

У овој школи све је лепо и чисто, али невидимо нова савремена учила?

-Од када сам овде, а то је две године , за школу није набављено ниједно ново учило, радим са оним што сам затекла. Уосталом за све ово време нико из моје матичне школе није дошао да нас обиђе, а камоли да пита за проблеме.

Реците нам какви су ђаци у школи?

-Могу рећи да су просечни. Екстрема нема, и да су родитељи недовољно активни и не прате рад и обавезе своје деце.

Учитељица свакодневно долази из Брезовица док у новој школи постоји празан стан. Све ово указује на велике проблеме са којим се сусрећу мештани и просвета. Све мањи број деце у сеоским школама није само резултат смањења сеоског становништва већ и присила која тера младе са села јер немају могућност адекватног школовања своје деце . Можда решење проблема није у сеоским школама већ у новом прилазу, а то је концентрацији бољих и савременијих школа на већем округу и довожење сеоске деце у такве школе.

С. РАНКОВИЋ

Најактивнији чланови Бублиотеке у 2003. г.

ЛЕПА ТРАДИЦИЈА

Већ неколико година Народна библиотека Осечина организује избор читаоца месеца, а на крају сезоне проглашава и награђује свог најактивнијег члана у току минуле календарске године. Ласкаве титуле за 2003. годину припале су Светлани Костадиновић, у категорији основаца млађег узраста (од првог до четвртог разреда) и Јасмини Дамњановић (од петог до осмог разреда), које су, на малој свечаности у овој установи награђене са по једном лепом књигом, бесплатном годишњом чланском картом и биоскопском улазницом.

У овој години чланарине су ослобођени и месечни победници: Бојана Вујичић, Милица Павловић, Александра Савић, Катарина Петровић и Тина Недић (из нижих), као и Мира Марковић, Јелена Дамњановић, Милица Вујичић, Марина Чворић, Милица Павловић, Катарина Павловић, Бојана Бељић и Ања Томић (из виших разреда).

Исте награде - чланске карте за 2004 годину и бесплатне улазнице за по једну биоскопску представу- добили су и најактивнији одрасли читаоци, који нису рангирани. То су: Зорица Макевић, социјални радник, Дана Глигорић, службеник Општинске управе, Божица Илић и Љубо Арсенијевић , пензионери из Осечине, Дивна Пантелић, трговац из Драгијевице, Томислав Ђорђевић, земљорадник из Плушца, Радиша Николић, музичар из Белотића, Манфред Петровић и Маринко Павловић, радници Крушик-пластике и Анка Мијаиловић, незапослени ветеринарски техничар.

Д. С.

Одржан први Вуков педагошки сабор

ЛУКОНОШИ У ЧАСТ

Живимо у заиста чудном времену. С једне стране тотална раскош, новац, гламур, новопечени приватници и милионери. С друге стране велика већина сиромашних, материјално и морално исцрпљених грађана, који једва састављају крај с крајем . У тим и таквим временима новца за науку, културу, образовање... готово да и нема, па су многе традиционалне манифестације везане за духовне сфере укинуте из поменутих разлога. Истовремено, "отварају" се разне роштиљијаде, кобасицијаде, сланинијаде... које још једном потврђују тезу о огромним контрастима у којима живимо.

Стога би свакако требало поздравити иницијативу , а затим и одржавање Првог Вуковог педагошког сабора , који је својим почетком најавио амбицију да постане традиционалан. Педагошки покрет Југославије (још увек !), у сарадњи са Учитељским друштвом Лознице , те бројним културним и образовним установама Лознице, организовао је у Бањи Ковиљачи, Први Вуков педагошки сабор на тему: "Образовање и култура Вуковим и Доситејевим путем у Европу".

Иако су организатори имали релативно мало времена за припрему једног овако обимног скупа , Сабор је успешно заживео и изазвао приличну медијску пажњу. Припрема и ток скупа поткрепљени су активном маркетиншком кампањом локалних радио и ТВ станица , а радује и интересовање медија Републике Српске. Сала Кур - салона била је атрактивно уређена ,уз пригодне фотографије, плакате, мини библиотеку и етно-кутак. На прелепој позорници најпре је одржан програм у извођењу КУД-а "Караџић" из Лознице и КУД-а београдске Политехничке академије. Химна Вуку означила је почетак Сабора , а програм је настављен поздравним говорима представника организационог одбора и проф. др Драге Пантића, професора Националне историје педагогије, иначе председника Савеза педагога Југославије. Установљена је награда " Вукова повеља" - која ће се додељивати за изузетан допринос у истраживању живота и дела великог реформатора.Овај пут, због великих заслуга и дугогодишњег рада награду су добили петорица следбеника Вукових идеја: Голуб Добрашиновић, Цвеја Јовановић, Љубомир Вуковић, Андрија Стојковић и Слободан Ристановић.Сви добитници били су присутни на додели признања.

Након тога, у послеподневним часовима, следило је читање реферата, дискусија и коментара на 14 тема које су чиниле тематски оквир Сабора. Најинтересантније су биле теме о актуелном тренутку нашег образовања, као и осврти на биографије истакнутих научних и културних радника из прошлости.

Математички клуб "Архимедес" из Београда имао је веома успешну "електронску" презентацију поводом 30 година рада.

Увече су се пригодним програмом представили шабачки глумци, уз незаобилазне гусле, а дружење је настављено скромним другарским вечером - чиме је први дан Сабора окончан.

Другог дана је представљено неколико књига - које су у припреми или су већ издате, као и часописи о школи и породици.

У току припрема Сабора расписан је наградни конкурс на две теме - "Вуку, устанику и луконоши, потомци" и " Ау, што је школа згодна!". Рок за пристизање ликовних и литерарних радова је продужен, а награде ће бити накнадно додељене.

На овај начин, скромно и симболично прослављен је Вуков рођендан. Идеја је оригинална и за сваку похвалу, тренутак прави, а место одржавања идеално.

Остаје нелагодност због чињенице да је посета била половична, као и утеха да су праве ствари у почетку увек окупљале мањи број људи. Уз захвалност туристичким, културним и друштвено-политичким радницима овог краја, којима из бојазни да неког неоправдано не заборавимо нећемо помињати имена, завршен је Први Вуков педагошки сабор. Ово је мали корак за човечанство - али велики за нашу просвету и културу, којој је крајње време да поврати углед и достојанство који су јој неоправдано полуљани .

Славка АНДРИЋ

Становници Бастава добили сеоски родослов

КЊИГА ПРЕДАКА

Ваљевска Подгорина слабо је историјски и научно истражена па се о њеној ближој и даљој прошлости још увек мало зна. Зато и нема житеља подгорских насеља који би се могли похвалити хроником, монографијом или сличном публикацијом о свом станишту. Добар изузетак у том погледу, последњих дана прошле године, постало је наше село Бастав, које је добило књигу о себи, на преко 450 страна, а која је објављена у тиражу само 300 примерака.

На тај начин добијена је драгоцена збирка података о овом селу а нарочито о његовим бившим и садашњим становницима, под називом "Село Бастав". Први део књиге чине основни подаци о селу и приказ ратних страдања његових житеља. У прилогу је објављен опширан есеј књижевника Младена Ђуричића о најпознатијем становнику тог села, под насловом "Књаз и витез Тешман Солдатовић, марвени трговац и начелник округа подрињског"

Већина ове књиге о Баставу - близу осамдесет одсто ње, посвећено је родословима свих тамошњих породица од њиховог настанка до данашњих дана. По већ устаљеној методологији они су обрађени, и текстуално и графички, на бази: доступних података из матичних књига рођених, венчаних и умрлих; сазнања до којих се дошло истраживањима по архивима у Шапцу, Београду и Ваљеву и теренским радом (увидом у лична и породична документа, казивањем саговорника и бележењем записа са надгробних и других споменика и слично). Сви ови родослови обрађени су по сеоским засеоцима (Мирковићи, Беловодићи, Младеновићи, Кекићи, Доњани и Шуваре), како су и њихове породице распоређене. Наравно, најзанимљивији је родослав Солдатовића, некад најмоћније и најутицајније породице у селу, која је изнедрила доста познатих, па и знаменитих л чности.

Аутор ове корисне књиге је Томислав Тома Пантелић, пензионер из Шапца, рођен у суседном селу - рађевским Ставама. По образовању је дипломирани инжењер хемијско - технолошке струке а до одласка у пензију 1991. године радио је као оператиВац и иноватор у РТБ "Зајача" и ХИ "Зорка" и хонорано као професор у Средњој техничкој школи у Шапцу. Истраживач по вокацији, сада највећи део свог слободног времена посвећује изучавању породичних родослова у Рађевини. Као резултат тог ангажовања већ су објављене књиге: Ставе (1996.), Врбић (1998.), Шљивова (2000.) и Толисавац (2002.). Он је и издавач књиге о Баставу која је штампана у шабачкој "Графици". Њени рецензенти су: Миливоје Васиљевић познати археолог и дугогодишњи кустос Народног музеја и мр Славко Бојевић, директор Историјског архива у Шапцу. На припреми ове књиге баставских предака, као и предходних књига, ангажована су и ауторова деца - син Милан на графичком осмишљавању родословних стабала а кћи Оливера на припреми књиге за штампу и дизајну корица.

Значај ове књиге је још већи ако се има у виду чињеница да је последњих година значајно порастао интерес многих за порекло својих породица, живот и рад директних предака. Како у прошлости српски народ није имао довољно писмених људи то су подаци о обичним грађанима остајали незаписани и били препуштени забораву. Само у по неким крајевима та сазнања преносила су се с колена на колено усменим казивањем породичних памтиша. Пошто ни њих на овим подручјима није било довољно многи су остали ускраћени тих предања о најближима, па сазнања обичног човека најчешће сежу до деде а ретко до прадеде или чукундеде.

Зато сви садашњи и бивши житељи Бастава и њихови сродници који су заинтересовани да нешто више сазнају о својим прецима имају прилику да набаве ову књигу код аутора - Томислава Ч. Пантелића, Шабац, Трг Ђачког батаљона бр. 14 или на телефон 015-333-279. Од тога колико ових књига буде продато, односно колико ће успети да покрије своје трошкове припреме и штампања ове књиге, у великој мери зависиће да ли ће аутор успети да реализује своју намеру да припреми и објави и књигу о рађевској Белој Цркви и евентуално још неким суседним селима.

М. РАДОЈИЧИЋ

Народна библиотека Осечина:

НАЈЧИТАНИЈА "ИГРА АНЂЕЛА"

Пратећи интересовања својих чланова, стручни радници Народне библиотеке "Осечина" у Осечини урадили су ранг листу са 10 најчитанијих књига у 2003, години. Најчитаније књиге у 2003. годиини су: ИГРА АНЂЕЛА- Љиљана Хабјановић - Ђуровић; БЛИЖЊИ - Горан Петровић; САБЉА ГРОФА ВРОНСКОГ - Добрило Ненадић; ГОСПОДАР ПРСТЕНОВА - Толкин; ПЕТКАНА - Љиљана Хабјановић - Ђуровић; ХАЈДУК У ЧЕТИРИ СЛИКЕ - Градимир Стојковић; ПУСТОЛОВ - Владимир Антић; ЗБОГОМ МОЈИХ ПЕТНАЕСТ ГОДИНА - Компан Клод; МИ ДЕЦА СА СТАНИЦЕ ЗО - Херман Кас И ГЛАСАМ ЗА ЉУБАВ - Гордана Олујић.

Народна библиотека је укључена у акцију Народне библиотеке Србије у проглашењу најчитаније књиге у библиотекама широм наше Републике за 2003. годину. Награда за најчитанију књигу додељује се домаћем аутору за књигу из области књижевности, науке или уметности, а која је објављена за последње три године и била је најчитанија у предходној години. По овом основу најчитаније књиге у нашој Библиотеци у 2003. години су: ИГРА АНЂЕЛА - Љиљана Хабјановић - Ђуровић; БЛИЖЊИ - Горан Петровић; САБЉА ГРОФА ВРОНСКОГ - Добрило Ненадић; ЈЕЛЕНА 93 - Миле Кордић и ДЕВЕТ БЕЛИХ ОБЛАКА - Радован Бели Марковић. Народна библиотека Србије објавиће која је књига била најчитанија у 2003. години у библиотекама Србије у априлу месецу поводом Дана Народне библиотеке Србије.

Т.С.

КАФЕ

ПРЖИОНИЦА КАФЕ
Анђелка
Јеросимовић
ПЕЦКА, Вука Караџића 38
тел.: 014/55-423, 55-123

А.Т. - Продукт
Осечина
ЈОГУРТ
ЧЕСТИТАМ СВИМ ДАМАМА 8. МАРТ

НАРОДНА БИБЛИОТЕКА
"ОСЕЧИНА"
ОРГАНИЗУЈЕ ШКОЛУ
РАЧУНАРА
WORD, EXCEL,
WINDOWS 98-XP
ПРИЈАВЕ И ИНФОРМАЦИЈЕ
014/51-111

СВИМ ЖЕНАМА
СРЕЋАН 8. МАРТ ЖЕЛИ
ДЕЧИЈИ ВРТИЋ
"ЛАНЕ"

СРЕЋАН 8. МАРТ

ВЕЖБАЈТЕ СА НАМА

СЦ

Спортски центар
"ОСЕЧИНА"

Рам за портрет старог ратника

ЖИВОРАД ПЛАВШИЋ - МИЛОВАНОВИЋ

Познато је да су наши преци у прошлости често мењали своја презимена. Обично су се узимали презиме по имену оца, деде или било ког другог познатог члана породице. Међутим, нисмо знали да постоје и особе које свуда имају једно презиме а само у војној евиденцији носе друго.

Такав случај недавно смо открили у Драгодолу. Готово сви мештани овог села свог угледног мештанина знају као Живорада Плавшића а он се у војним евиденцијама води као Живорад Миловановић. Под тим именом добио је и наше највеће ратно одликовање у ратовима од 1912. до 1918. године - орден Карађорђеве звезде са мачевима. Ни његови најближи сродници нису знали да нам објасне како је и зашто до тога дошло. Тим поводом његов синовац Властимир Плавшић наглашава да зна да се и њихов предак Драгомир Плавшић, познати трговац у Нишу, "водио" као Миловановић. Према писању познатог антропогеографа Љубомира Павловића из Драгодола крајем XIX и почетком XX века у Београду је живео и радио један познати сликар са презименом Миловановић.

Иначе, Живорад Плавшић - Миловановић, рођен је 18. децембра 1892. године у Драгодолу, тада срез азбуковачки, округ подрињски а сада општина Осечина у Колубарском округу. Отац му Станко и мајка Милојка, зв. Мила (од Крсмановића из Драгодола) били су напредни пољопривредни произвођачи. Поред њега имали су синове Будимира и Сретена, који нису били стасали за ослободилачке ратове од 1912. до 1918. године, и кћи Јелисавету удату за Јанка Плавшића, земљорадника из истог села.. Јунак ове приче завршио је само четири разреда основне школе у Пецкој и остао у селу да се бави традиционалним сеоским пословима. Природно бистар и радознао није се тиме задовољавао па је читао све што би му дошло до руку, и тако се самообразовао. Захваљујући томе рано се почео истицати својим знањем и понашањем у овој патријархалној средини.

Кад је избио Први светски рат постао је редов III чете III батаљона V пешадијског пука Дринске дивизије I позива. Од самог почетка показао се као изузетно храбар, спретан и сналажљив борац, па се повремено истицао у борбама и другим акцијама. Нарочито је био запажен у борбама против Бугара на Рововској Коси и Кајмакчалану. Нештедећи себе често је долазио у тешке ситуације па је два пута теже рањен. Први пут у леву руку 1914. године а две године касније и у десну ногу.

Носилац је више ратних одликовања и других признања. На жалост многа од њих више нису сачувана а нису ни по-писана. Међутим, зна се да је поред осталих имао: златну медаљу за храброст, сребрни војнички орден Карађорђеве звезде са мачевима. Наше највише ратно одличје у ослободилачким ратовима од 1912. до 1918. године зарадио на тај начин што је упао у групу збуњених Бугара и

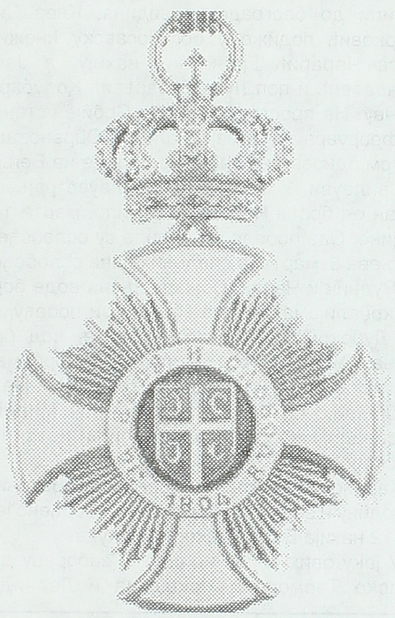

командовао: "чета за мном!": Верујући да заиста иза њега наступа ова војна формација Бугари су се још више збунили и уплашили, па су на његов захтев да се предају одложили своје оружје. Захваљујући томе успео је сам да зароби и разоружа 16 бугарских војника и заплени већу количину њиховог оружја и муниције.

Пре одлска у "војну" Живорад Плавшић - Миловановић био је ожењен Лепосавом Суботић, домаћицом из Драгодола. Имали су кћи Радмилу која је веома млада умрла. Како му је за време Првог светског рата умрла и супруга, други пут се оженио Персидом из Врагочанице код Ваљева, из познате породице Јанковића. Пошто нису имали своје деце усвојили су његову сестричину Миленију Плавшић, рођену 11. фебруара 1944. године у Драгодолу, оца Јанка и мајке Јелисавете, која се 9. маја 1965. године удала за Богољуба Суботића, рођеног 16 маја 1943. године у Драгодолу, од оца Макевије и мајке Јелисавете. Она је годинама радила у ваљевској "Србијанки" а он у "Крушику". Имају сопствену кућу у Ваљеву а познати су као веома хумани људи који прихватају и подижу децу берз родитеља.

Живорад је стално живео заједничком домаћинству са браћом и другим члановима њихових породица. Удруженим снагама обрађивали су око 15 хектара своје земље, превасходно бавећи се сточарством и воћарством. Поред рада у пољопривреди он је радио и као писар и деловођа бивше Општине драгодолске. Касније је бивао благајник Земљорадничке задруге у овом селу. Важио је за доброг финансијско-рачуноводственог стручњака па су му се многи обраћали за помоћ. Кад је 30. августа 1952. године поднео захтев за одлазак у пензију имао је 28 година и 9 месеци радног стажа.

У међуратном периоду није испољавао неку запаженију политичку активност, нити имао неки хоби. Мада је био стари и искусан ратник за време Другог светског рата није припадао било каквим војним и политичким формацијама. По ослобођењу имао је лојално држање према новим властима настојећи да своје радне и грађанске дужности обави на време и квалитетно.

Умро је 16. септембра 1953. године у Драгодолу, где је и сахрањен без војних и државних почасти. На кући у Драгодолу, у којој је живео и радио, постављена је спомен плоча која подсећа на њега.

Милорад РАДОЈЧИЋ

• Подіорац •

За љубитеље књиге

БИЋЕ НОВИХ НАСЛОВА

Народна библиотека за своје најактивније чланове у 2003. години, одрасле читаоце, организовала је пријем у простору позајмног одељења. Десет најактивнијх читалаца поздравио је директор Библиотеке изразивши им захвалност што су за своје најбоље пријатеље изабрали књиге највеће духовно благо овога света. У опуштеном разговору најактивнији чланови Библиотеке упознати су са даљим активностима Библиотеке, а у првом реду о обнављању књижног фонда. Истакнуто је да откупом књига од стране Министарства за културу фонд књига треба да се обнови за око 500 нових књига. Такође, Библиотека ће сав приход од чланарине за упис у Библиотеку усмерити за набавку нових књига. Све ово учиниће да понуда Библиотеке са новим књигама буде квалитетнија и разноврснија што ће бити предуслов и да читаност у овој години буде знатно већа.

Т.С.

Први српски устанак 1804 - 1813

ДАХИЈСКА УПРАВА - БУНА НА ДАХИЈЕ И ПОЧЕТАК УСТАНКА

Реформе које су у Турској биле заведене крајем 18 и почетком 19 века нису успеле, па је султан био принуђен да попусти и дозволи јаничарима повратак у Београдски пашалук.

Повратак јаничара био је почетак свих српских невоља. Терору и насиљу кроз убијања и пљачкања није било краја. Озлоглашене дахије Аганлија, Кучук Алија, Фочић Мехмед - ага и Мула Јусуф толико су се осилили да су ударили и на самог београдског пашу и погубили га 15. децембра 1801. године. Дахијски зулум није се могао трпети, а изазвао је нагли одлазак људи у хајдуке. На челу највећих хајдучких чета били су славна имена: Станоје Главаш, Ђорђе Ћурчија, браћа Недићи и сл.

Првих година 19 века код Срба сазрева мисао о отвореној побуни. Србе су подржавали Турци одани султановим реформама. Сазнавши да се у Србији нешто крупно спрема, дахије су одлучиле да побију најугледније Србе. Како им је највећа опасност долазила од обор - кнезова, који су у народу уживали велики углед и били би вође побуне, дахије су одлучиле да их погубе. Јануара 1804. године дахије су преварили и посекле велики број истакнутих кнезова 70 - 150 и два свештена лица - Хаџи Ђера и Хаџи Рувима. У ваљеву су на превару посечени Алекса Ненадовић и Илија Бирчанин. Задње Алексине речи изговорене на Ћуприји реке Колубаре биле су: "Бог убио сваког ришћанина који држи веру у Турчину! Ах, Јакове, мој рођени брате, ти не држи вере у Турцима."

После сече у Ваљеву кренули су Турци и Ђорђа Петровића. Међутим, он је прихватио борбу побио потеру, те побегао у шуму Станоју Главашу. Сеча кнезова била је само доливање воде на уље, чаша се прелила, а сеча кнезова историјски се тумачи као повод за Први српски устанак. Народ се латио оружја, Карађорђе кроз народног певача поручује " Сваки свога убите субашу".

На Сретење 2. фебруара 1804. године у Орашцу су се састали народни прваци Крагујевачке, Рудничке и Београдске нахије да се договоре шта има ваља даље радити. На збору је договорено да се диже устанак. За вођу је предлаган прво хајдучки харамбаша Станоје Главаш, да би за вожда на крају изабрали Ђорђа Петровића, који се тада одликовао горостасним ликом, високим моралом, чврстим ставом, храброшћу, ауторитетом, био је створен за предводника српског народа. Устанак се брзо распламсавао у свим крајевима Београдског пашалука.

Први налети вождових устаника су паљење турских ханова, паланки. Турци су се повлачили и затварали у градове и тврђаве. Један ос дахија Аганлија, покушао је да умири Србе обећањима, али Карађорђе није на то пристао, те је дошло до првог великог боја 12. фебруара на Дрлупи. Срби су тада ранили Аганлију и посекли 300 турака, а остале гонили до београдских зидина. Кнез Сима Марковић подиже у бој Посавску кнежину, Васа Чарапић Грочанску нахију, а Јаков Ненадовић и поп Лука Лазаревић Колубару и Мачву. На простору западне Србије устаници 9. фебруара заузимају Палеж - Обреновац, а потом односе две значајне победе на Бељину и Свилеуви. У борби код Свилеуве рањен је један од браће Недића - Миајило, марта 1804 године. Ове победе омогућиле су ослобођење Ваљева 6. марта, а следећих дана ослобођени су Рудник и Чачак. Пожаревљани воде борбе са крџалијама Халила Гушанца и побеђују их на Дубоком Потоку код Ћуприје, код брда Гиља и Умовима код Свилајнца. У борбама су се истакли : Миленко Стојковић, Петар Добрњац, Стеван Синђелић и Милован Ресавац, који ће касније бити истакнуте војсковође.

Карађорђе је освојио Крагујевац, Баточину, Јагодину и за два и по месеца ослобођено је 10 од 12 нахија Београдског пашалука.

У јеку ових борби не сме се забораву дати српско Термопиле Чокешина и Леонида - браћа Недићи који храбро падоше "виш Врањевца, дубока потока на високу брду голетноме", "та занаће се њино разбојиште док је Цера и Видојевице, и на небу сунца и Месеца, ће Недићи јесу погинули у суботу на светог Лазаре" Брз успех устаника нико није очекивао, јер обим устанка превазилазио оквире побуне против дахија. Србима је била потребна муниција и друга војна опрема. Срби су једино могли набавити у Аустрији и Русији. Аустрији спољне дипломатске прилике нису дозвољавале да помогне Србима, али су понудили помоћ у посредовању код Порте. Незадовољни аустријском дипломатијом устаници су се обратили руском цару, као највећем заштитнику свих православних у Турској царевини.

У међувремену, почетком маја 1804., састала се прва велика Народна скупштина у Остружници. На њој су Срби формулисали своје захтеве, од којих који су најважнији повратак старе самоуправе и протеривање дахија. Јаничарске вође нису прихватиле ове услове. У Цариград одлази прва српска делегација, а после преговора Порта је послала босанског везира Бећир - пашу да стиша немире, уклони дахије и заведе редовну управу.

Долазак султанове војске је уплашио дахије и натерао их у бег Дунавом све до Аде Кале, где их је по пашином наређењу сустигао и посекао Миленко Стојковић. Свесни немоћи турских власти Срби се нису поуздали у обећање, него су решили да наставе са опсадом Београда. Истовремено српски изасланици са Матејом Ненадовићем у Русији први пут траже аутономију. Русија је обећала подршку. Крајем 1804. године могло се закључити да буна против дахија почење да прераста у отворени устанак против турске власти. Србија улази у фазу националне револуције која следи у борбама од 1805. до 1813. године.

Злаја ВЕЛИМИРОВИЋ

Ко пише живеће међу потомцима: Милисав Недић

ПРЕЦИ И АЈДУЦИ

Доскора смо имали сликаре-аматере - наивце који су се прославили код нас и у свету, затим чувене гружанске сељаке-песнике, а сада, ево, и првог или једног од првих, романописаца-аматера. То је Милисав Б. Недић, Ссечинац, аутор романа-хронике "Мртви међу живима", са поднасловом "Браћа Недићи и први српски устанак".

Суштину ове романескне хронике Срба од пре два века, на подручју Јадра, Цера и Рађевине, можда најбоље изражава, ауторов цитат народне изреке на почетку ове књиге: "Зло је орати и копати, још горе војевати а најгоре - ићи у хајдуке".

Роман је сага о браћи Недић из Осечине, иначе пишчевим даљим прецима, о Новаку и његовим синовима Глигорију, Димитрију, Мијаилу, Спасоју и Јанку, као и синовима његових кћери Ковиљке и Марте. По одрешитости своје мајке Неде, из дома Пауновића из Коцељева, они су понели презиме Недићи, што је био чест случај у Србији.

Из манастира у шуму

Бистре и одважне момке Глигорија и Мијаила, месни поп шаље у манастир Троношу - где се, касније, и Вук описмењавао - али они су тамо више прионули мачу и пушци, него књизи. Уместо калуђера, постају чувари манастира и поштоноше - татари. Тако су унакрст упознали Србију, али и Босну и Срем.

У миру су Недићи били трговци, а у честим ратним годинама пред први српски устанак - борци и хајдуци. Мучило их је сазнање да Аустроугарска стално Србе користи за своје циљеве, а при повлачењу прекоСаве и Дунава, оставља их на милост и немилост Турцима. На таквим горким искуствима постепено .кад им сазрева свест да ће, кад за то дође -време, а то је Наполеонов поход на исток, сами морати да се изборе и збаце турске окове, ма колико била висока цена коју ће платити.

Међу важне ликове у роману јављају се историјске личности Илија Бирча-нин, Алекса Ненадовић, Карађорђе и други, као и турске паше и бегови, који су, коришћењем турцизама, доста пластично оцртани.

Ређа се низ већих, али и свакодневних догађаја, често одсликаних и са хуморне стране. Браћу Недић у тим предустаничким, а, на крају, и устаничким данима свуда прати глас својеглавих хајдука, и то како код Срба, тако и код Турака.

Допадају зато и у турску тамницу. Из највећег мучилишта, Небојше куле у Београду, где их чека погубљење или набијање на колац, мајка Неда успева од дахија да измоли слободу за Глигорија. Мијаила Турци не дају. Али, пред само погубљење он побегне.

Остављени дахијском зууму и вероломности власти Порте, у Србима се буди исконски нагон опстанка. Они крећу у крваве битке, али се користе и лукавствима, како би надјачали вишеструко бројнијег непријатеља.

Кулминација је Битка на чокешини. Под вођством Глигорија, Недићи, са само триста Срба, одолевају десетоструко већој турској сили. Ту гину Јанко и Глигорије и готово сви који су се нашли у шанцу. Остаје Мијаило, који је војевао код шапца, на Мишару, Братичићу и другим биткама, све док 1908. није подлегао од силних задобијених рана.

Недићев роман-хроника и то пре свега у првом делу одише свежином, како у описима, тако и у приказивању психичких стања својих јунака, да би касније све више западао у колотечину догађаја и дефиле тек овлаш назначених ликова.

Иако се аутор у Посвети увелико захваљује помоћи коју му је пружио Радивоје Тимотић - што се, бесумње, односи на хроничарски део - у томе је и основна мана. Изгледа да је баш то и спречило писца да у већој мери развије почетне лепе романескно-лирске одлике овог дела. Оно што је Недићу, као романописцу-аматеру највише недостајало, то је - вешта уредничка рука, како би ово, на моменте веома занимљиво штиво, добило привлачније рухо. Једно је, ипак сигурно - читалац коме овај аматерски роман (због малог тиража) дође до руке, сигурно га неће оставити недочитаног.

Текст преузет из ревије "Село"

Забрињавајуће стање нисконапонске мреже у деловима општине Осечина

БАНДЕРЕ НА КОЛЕНИМА

Упркос досадашњим вишегодишњим значајним заједничким улагањима грађана, општине и електропривреде у изградњу електроенергетске мреже на овом подручју, у појединим засеоцима ове претежно брдско-планинске комуне стање је још увек незадовољавајуће, понегде чак и забрињавајуће.

На почетку новог миленијума овде има још има неколико кућа без струје. У једном броју насеља напон је довољан тек да се каже да људи више не живе у тоталном мраку, али не и да се ставе у погон бројни

уређаји за домаћинства и пољопривреду. Ипак, највише брине то што је нисконапонска мрежа на појединим местима толико дотрајала да представља опасност од изазивање пожара, па и по животе људи

Пуно је дрвених електричних стубова који су иструлили и савили се до-земље. Њих жице, импровизовани подупирачи или воћке још некако држе у "животу", али је питање дана докле ће издржати. . .

Д. С.

У Лопатњу, пет година после НАТО бомбардовања

ПРОНАЂЕНА РАКЕТА

На ободу једне њиве и шумарка крај потока у Лопатњу, у засеоку Сандићи, Миломир Миловановић из овог села, пронашао је неексплодирано убојно средство непознатог порекла. Ракета је плитко забодена у земљу, из које вири део тела у дужини од око 20 центиметара и перца пречника 10 центиметара.

Случај је пријављен полицији, одсеку за одбрану и локалној самоуправи, чији су представници одмах изашли на лице места и о свему обавестили надлежне војне и државне органе ради уклањања, демонтирања или активирања злокобне направе. Такође, предузете су мере да се место обезбеди, посебно због тога што крај њега пролази путић којим деца иду у школу и натраг.

По свему судећи, реч је о пројектилу избаченом са неког НАТО хеликоптера за време бомбардовања наше земље 1999. године. Истовремено, искључена је

Неексплодирано убојно средство у засеоку Сандићи

могућност да је у питању неексплодирана противградна ракета, како се у први мах мислило.

По речима Живорада Бојчића, председника општинске владе, после овог открића у Лопатњу, није неоснована претпоставка се да на овом подручју има још заосталих-нективираних направа из минулог рата.

- Упозоравамо грађане, посебно децу, на опрез. Позивамо све који евентуално нешто сумњиво пронађу или открију да ништа не дирају и да о свему најбржим путем бавесте надлежне полицијске и војне органе.

Д. С.

У Гуњацима код Осечине

БЕЛА СМРТ

Александар Павловић (63) из Гуњака, који се претходне, доста хладне, вечери сам враћао из другог дела села, пронађен је сутрадан мртав у једној јарузи неколико стотина метара од куће.У лекарском извештају стоји да је узрок смрти - смрзавање.

Изгледа да је Павловић, који раније није боловао и нема отворен здравствени картон у локалном дому здравља, по мраку промашио и отиснуо се са пута у шипражје, где га је затекла "бела" смрт.

Д. С.

Због одустајања од обавезног школовања

КАЗНА ЗА РОДИТЕЉЕ

Општински судија за прекршаје изрекао је казне родитељима деце која без оправданих разлога непохађају редовну наставу у петом или четвртом разреду основне школе (троје је из Коњица и једно из Гуњака) у износу од по 2.000 динара (или затвора у трајању од месец дана).

Приликом одмеравања висине новчане казне као олакшавајућа околност цењено је имовно стање ових вишечланих и економски "танких" породица.

Д. С.

Контрола објеката под санитарним надзором

ВОДА ДОБРА, ОТПАД - ПРЕТИ

о Забрињавајуће стање у сеоским школама о Недостатак канализације и депоније - опасност по здравље

Вода са градског водовода, која највећем броју становника седишта ове општине и приградских насеља служи за пиће, здравствено је исправна - показују сталне контроле и лабораторијске анализа од стране Завода за заштиту здравља из Ваљева. Међутим, на локалним водоводима са којих се пијаћом водом снабдева Пецка дезинфекција се не врши континуирано, што представља проблем код обезбеђивања хигијенски исправне воде у овој варошици.

Одељење у Ваљеву Министарства здравља, које је задужено за санитарни надзор на овом подручју, посебно упозорава на стање у сеоским школама. Ови објекти су нехигијенски изграђени, а нередовна дезинфекција условљава бактериолошку неисправност воде.

Забрињавајуће је и то што Осечина нема урађен систем за пречишћавање отпадних вода, које се из канализације изливају у реку Јадар. Нема ни прописне депоније за уклањање чврстог отпада, што представља тачку епидемиолошког ризика, сматрају санитарци.

Поред тога, ни "зелена" пијаца не испуњава све потребне санитарно-хигијенске и здравствене услове, а неповољну слику допуњавају угоститељски и трговински објекти чији су власници закупили јавне површине или тротоаре и претворили их у летње баште и магацине.

О свим уоченим недостацима на водоводима и другим комуналним објекти-

ПРИОРИТЕТ ШКОЛЕ

-Упркос свим проблемима, посебно око наплате извршених услуга, ЈКП "Осечина" чини велике напоре (и у томе за сада успева) да обезбеди квалитетно водоснабдевање и одржавање хигијене на јавним местима - каже директор комуналног предузећа и председник општинске владе Живорад Бојчић, и додаје: - Приоритет у финансирању буџетским средствима поправке неповољног стања свакао ће имати школски објекти за које буде прибављена потребна документација.

ма за одвод чврстог и течног отпада санитарна инспекција је обавестила руководство локалне самоуправе од кога се очекује да обезбеди у буџету средства за њихово отклањање.

Д. САВИЋ

РЕД ВОЖЊЕ АСП "ЛАСТА" (БИВША "СТРЕЛА")

Поласци из Осечине
Међумесни
ОСЕЧИНА - БЕОГРАД :
5,55; 6,50; 8,50; 17,00; 18,55
ОСЕЧИНА - ВАЉЕВО :
5,55; 6,50; 8,00; 8.50; 10,50; 12,30; 14,55; 15,40; 17,00; 18,55
(Преко Плавања у 4,45 а нерадним данима 5,45).
ОСЕЧИНА - ВРЊАЧКА БАЊА : 10,50
ОСЕЧИНА - СМЕДЕРЕВО : 15,40
ОСЕЧИНА - ЛОЗНИЦА :
7,40; 10,40; 12,50; 14,10; 19,00
ОСЕЧИНА - М. ЗВОРНИК : 10,40
ОСЕЧИНА - КРУПАЊ : 17,45
ОСЕЧИНА - ЉУБОВИЈА : 10,10; 15,55
ОСЕЧИНА - ШАБАЦ : 8,00
ОСЕЧИНА - ИВА - ВАЉЕВО: 5,00; 18,00
Приградски
ОСЕЧИНА - ПЕЦКА :
6,45; 10,10; 12,00; 14,00; 15,00; 15,55; 19,30
ОСЕЧИНА - Г. ЦРНИЉЕВО - 7,10 и 14,10 (понедељком и четвртком када не ради школа).
ОСЕЧИНА - ЛОПАТАЊ : 6,30; и 13,30 (када ради школа)
ПЕЦКА - ОСЕЧИНА : 6,00; 7,30; 8,10; 13,00; 16,30 и 18,30 (када не ради школа у 6,15)

ОСТАЛИ ПРЕВОЗНИЦИ:
ОСЕЧИНА - ЛОЗНИЦА:
("АУТОПРЕВОЗ") - 6,50 и 15,05 (не саобраћа суботом, недељом и државним празницима)
ОСЕЧИНА - НИШ 9,50 (на линији ЗВОРНИК - НИШ)
ОСЕЧИНА - ЗВОРНИК 14,10 (на линији НИШ - ЗВОРНИК)
"АЛКОТУРС"
ОСЕЧИНА - ПЕЦКА : 6,20 и 14,10

ВАЖНИЈИ ТЕЛЕФОНИ

ОСЕЧИНА

ДОМА ЗДРАВЉА:	94
	51-138
АПОТЕКА:	51-136
АУТОБУСКА СТАНИЦА:	51-167
ВАТРОГАСНА ЈЕДИНИЦА:	93
	51-297
ВЕТЕРИНАРСКА СТАНИЦА:	51-315
ЕЛЕКТРОДИСТРИБУЦИЈА:	51-137
ОУП ОСЕЧИНА:	92
	51-328
ОПШТИНСКИ СУД:	51-169
ЈКП "ОСЕЧИНА":	51-175
ОСНОВНА ШКОЛА:	51-101
ПОШТА:	51-330
СО-е (председник):	51-130
СО-е (писарница):	51-206
СО-е (факс):	51-031
НАРОДНА БИБЛИОТЕКА:	51-111
ДЕЧЈИ ВРТИЋ:	51-284
УПРАВА ПРИХОДА:	51-170
КАТАСТАР:	51-145
ОО ЦРВЕНИ КРСТ:	51-107
БЕНЗИСКА ПУМПА:	51-177
КОМЕРЦИЈАЛНА БАНКА:	51-666
ЦРКВЕНА ОПШТИНА:	51-364

ПЕЦКА

ДОМ ЗДРАВЉА:	55-106
АПОТЕКА:	55-491
МЕСНА КАНЦЕЛАРИЈА:	55-203
ОСНОВНА ШКОЛА:	55-109
ПОШТА:	55-100
	55-000
ЗЕМ. ЗАДРУГА:	55-122
ЦРКВЕНА ОПШТИНА:	55-184
ОУП (ПОЛИЦИЈА):	55-102

Пијачни барометар

СВЕГА ИМА, ОСИМ ПАРА

Током протеклих месеци Осечина је била солидно снабдевена свим основним животним намирницама. На пијаци је увек било воћа, поврћа, млечних производа. Али, могло се приметити да су корпе и кесе све празније. Куповало се само оно што се мора. Кромпир је "држао" цену око 30 динара за килограм, цвекла је 45, црни лук 50, бели 90 дин. Пилеће месо се куповало по цени од 130 дин. за један килограм, пасуљ од 80-130, купус 20, цена јаја се мењала од четири до седам динара, а она са фарме пет динара. Јабука је било и за 15 дин., али и за 50 динара. Банане су око 50, куповало се кукурузно брашно и то по 40 динара, мед 250, ракија 150 динара.

Цена сира је била стабилна од 100 - 120 дин., а кајмак 200 - 250 динара. Од недавно има и зелене салате. Продаје се по 25 дин. за главицу. Зрели парадаиз и краставци већина грађана има прилику само да види у продавници, као и кандирано воће.

И поред тога што цене нису много "скочиле" у односу на јесење, све се мање купује. Куповна моћ је драстично опала. Пољопривредници се труде и желе да шта продају, а они који више немају посла (а ни пара) не могу да напуне корпу и имају нормалан ручак као некада. Мање се купује и месо, без обзира што се прасеће живо месо продаје по 50 - 60 динара. Никоме није лако, ни продавцима, ни купцима, па тако ови први враћају робу кући непродату а ови други жале за старим и прижељкују нова, боља времена.

С. АНДРИЋ

МАРТ МАРТ МАРТ

РЕПЕРТОАР	БИОСКОПА
03.03.2004. г. МИСТИЧНА РЕКА	
09.03.2004. г. ОСМЕХ МОНАЛИЗЕ	
16.03.2004. г. ДОБРО ДОШЛИ У ЏУНГЛУ	
22.03.2004. г. ПЉАЧКА ТРЕЋЕГ РАЈХА	
23.03.2004. г. ПЉАЧКА ТРЕЋЕГ РАЈХА	
30.03.2004. г. ПОСЛЕДЊИ САМУРАЈ	

МАРТ МАРТ МАРТ

Коренсто-кртоласто воће у исхрани

ИЗВОР МИНЕРАЛА И ВИТАМИНА

У зимском периоду поврће се користи углавном у конзерсвисаном облику, а цвеклу и роткву можемо набавити и припремити у свежем стању.

Ротква је избор велике количине минералних материја (100 гр садржи 750 мг мм). Најзаступљенији је калијум, калцијум, фосфор, натријум и гвожђе, а од микроелемената магнезијум, бакар, цинк и флуор. Од витамина највише има витамина Ц, витамина Б1 и Б2 и нијацина.

У роткви има сумпорног уља, рафанола, као и читав низ једињења са горушичним уљем од којих највећим делом и потичу њена лековита својства.

При коришћењу у исхрани ротква се не сме солити, а не препоручује се особама које болују од желуца и црева, због њеног надражујућех својства.

Ротква се користи од давнина у исхрани о чему сведоче и цртежи на зидовима храмова и гробницама старог Египта. Још у оно време људи су сматрали да ротква доприноси здрављу, па су зато градитељи Кеопсове пирамиде, поред црног и белог лука редовно добијали и роткву као саставни део оброка.

Цвекла је исто велики извор витамина и минералних материја. Од укупне количине минерала највише садржи калијума (336 мг), натријума (86 мг), фосфора, калцијума, магнезијума, гвожђа и мангана (1 мг). Поред тога цвекла садржи и микроелементе као што су цинк, бакар, сумпор, флуор и јод.

Од витамина највише је заступљен витамин Ц (10 мг на 100 грама).

Од килограма цвекле може се добити око 700 - 750 грама сока.

Како је укус сока цвекле специфичан препоручљиво да се помеша са мало сока од лимуна, јабуке и мркве уз додатак меда или благог киселог млека.

Било да се цвекла припрема као свеже или конзервисано за зачин треба користити јабуково или винско сирће.

Технолог Нада МИЛОВАНОВИЋ

УКРШТЕНЕ РЕЧИ

ВОДОРАВНО: 1) Мушко име; 6) Народско име за Војвођанина; 7) Врста цвета, перуника (мн); 9) Мали гај, шумица; 10) Ораси (нар.); 11) Радијус; 12) Село код Уба; 13) Раставни везник; 15) Маса за прекривање путева 21) Жена Ђурђа Бранковића; 23) Сам, без пратње, појединачно; 25) 7. слово азбуке; 26) Специјалитет од свињског меса; 28) Основна тарифа (скр.); 29) Национални тренерско-атлетичарски одбор(скр.); 31) Спрат, ново (фр.); 33) Обим; 34) Дуг период времена вечност; 35) Национал (скр.); 36) 18. слово азбуке; 37) Украс на мушком лицу; 39) Притискач, квака, обарач на пушци; **40) Брдо на коме је постављен осечански ТВ репетитор;** 41) Инитерацијум (скр.); 42) Град у Боки; 44) Неутрон; 45) Далматинска узречица; **46) Место погибије славних Недића**

УСПРАВНО: 1) Јунак Првог српског устанка из Подгорине; 2) Место за кипове домаћих богова код старих Римљана, лараријум; **3) Подгорски оборкнез, страдао у "сечи кнезова" у Ваљеву;** 4) Доњи део аутомобила на коме почива каросерија; 5) Прво слово; 6) Ходати, корачати; 14) Ауто ознака Лесковца; 15) Женско име; 16) Део чизме (мн.); 17) 25. слово азбуке; 18) Овца, јунакиња Андрићеве приповетке; 19) Ауто - ознака Лознице; 20) Подлога земљиште; 22) Ускок из народне песме, Сењанин; 24) Натеклина, болно увећање тела; 30) Слатки мешени колач; 32) Шпијуни, жбирови; 35) Неодређена заменица; 38) Рукометни клуб; 40) Погодак у кошарци; 43) Телур; 44) Преко, одозго; 46) 28. слово азбуке; 47) Неутрон;

Снежана ПЕТРОВИЋ

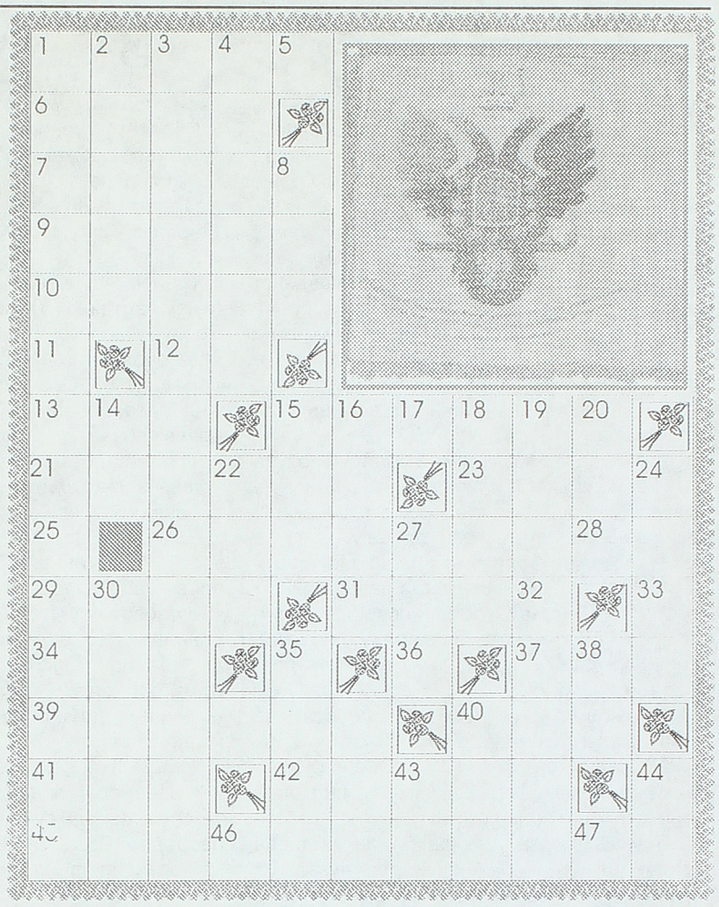

МУЈА И ХАСА

Дошао Муја у Немачку и види он апарат за кока колу.
Дође један Немац и убаци марку и испадне кока кола.
Мује се попалио и почео да убацује ко суманут марку за марком.Кад је потрошио
сав ситниш оде он и размени 500 марона.Кад се направило брдо поред њега дође
Хасо и пита га :
'Па шта то радиш Мујо'
А Муја:
'Ћути видиш да добијам'

* * * * *

Сарајевски аеродром. Чује се шуштање на разгласу и након тога се оглашава спикер:
- Молимо путнике да не бацају пите, ћевреке и пересе на писту, птица ће сама слетети.

Зове Мујо шалтер за разна обавештења у Сарајеву и пита
"Можете ми рећи за колико могу да стигнем до Франкфурта?"
одгравара
"Само моменат..."
Мујо на то
"Хвала довиђења!"

Зали се Мујо полицајцу :
- Са крова оне зграде неко ми је бацио кутију на главу.
- А шта је било у њој ?
- Ништа.
- А у КУТИЈИ ?

Вицеви су преузети са интернета
www.vicevi.co.yu

АФОРИЗМИ

Да нисам А позитиван био бих у свему негативан.

Једина инјекција која не боли је финансијска.

Није ни бог свемогућ, не може вам одузети оно што није ни дао.

Куну се у хлеб и со а једу месо.

Фер-плеј су измислили поражени.

И недела су дела, али лоша.

Кад политичари обећавају нова радна места, вероватно мисле на она у селу.

Није победник са мање жртава већ са више преживелих.

Добру се надају и они који не раде добро.

Тешко је у кућу унети и новац и поштење.

Тома ИВАНОВИЋ

Подгорац,
Карађорђева 78
Осечина
Тел.: 51-158
51-111

Оснивач и издавач: НАРОДНА БИБЛИОТЕКА ОСЕЧИНА, Ул. Браће Недић бр. 22, тел.: 014-51-111
Главни и одговорни уредник: Драган САВИЋ
Директор Народне библиотеке: Томислав СТАНИМИРОВИЋ. **Председник Управног одбора НБО** Гаља ПАВЛОВИЋ.
Редакција: Снежана АНДРИЋ, Веран КРСТИЋ, Милан ПЕТРОВИЋ , Јован МАРКОВИЋ (фотографија), Снежана РАНКОВИЋ, Нада МИЛОВАНОВИЋ. **Сарадници редакције**: Владимир СТЕВАНОВИЋ, Милан ФИЛИПОВИЋ, Драган ПАВЛОВИЋ, Снежана ПЕТРОВИЋ.
Припрема за штампу: Милан ПЕТРОВИЋ, 063/8506980
Штампа: "ПЕРОГРАФ" Осечина, Карађорђева б.б., тел.: 014/51-948
Излази једном у два месеца. Фотографије и рукописи се не враћају
Тираж: 400 примерака

Лист „Подгорац" уписан је у регистар средстава јавног информисања, који се води у Министарству за информације Републике Србије, под редним бројем 2721, а на основу решења Министарства бр. 651-03-341/98 од 6. новембра 1998. године.

Осечина у конкуренцији за "Спортски град 2003"

СВИ У АКЦИЈИ

Од маја месеца, Општина Осечина укључена је у акцију Министарства просвете и спорта Републике Србије "Спортски град 2003", СЦ "Осечина" организивао је бројне културне и спортске манифестације.

Прва у низу је "Сви на бицикле" (17. јуна) у сарадњи са ОШ "Браћа Недић" и СМ Осечина. Ученици ОШ возили су бицикле до Гвозденог моста и назад, а у другом делу су се такмичили у спретности вожње бицикла на полигону испред спортске хале. У акцији је учествовало 286 ученика, радници СЦ и припадници специјалне јединице полиције на бициклама.

Од 1. јула, на базенима почела је обука непливача и школа пливања.У акцији која је трајала до првог септембра, 94 дечака и девојчице су научили да пливају, а 17 је похађало школу пливања. Две девојчице и четири дечака су учествовали на пливачком митингу у Ваљеву где су освојили једно четврто, шесто и осмо место међу вршњацима из целе Србије, који знатно дуже тренирају од њих.

Кошаркашким турниром (24. августа), на коме су учествовале екипе КК Металац, КК Гимназијалац, КК Пут и КК Осечина настављене су манифестације чији је циљ промоција здравог начина живота и улоге спорта у њему. Промотер турнира био је Милован Степандић тренер више прволигашких екипа, који је одржао краће предавање о значају бављења спортом и улози спорта у васпитању омладине.

"Играј за живот изабери свој спорт"назив је манифестације која је одржана 26. септембра. 372 ученика "Ош Браћа Недић"надметали су се у више спортских дисциплина. Дечаци су играли фудбал, кошарку и стони тенис а девојчице су се такмичиле у одбојци и штафетним играма. Циљ ове манифестације је да свако дете нађе себе у некој спортској дисциплини и да почне редовно да се бави спортом.

Карате турнир "Младост, вештина, здравље" одржан је 18. октобра уз учешће 237 каратиста из Београда, Новог Сада, Краљева, Чачка, Горњег Милановца, Ваљева, Крагујевца, Љубовије, Братунца и Осечине.

Тренер европских шампиона у кошарци: (Југопластике, Лиможа, Панатенаикоса) Божа Маљковић био је промотер кошаркашког турнира на коме су поред домаћина КК Осечине учествовале и екипе КК Металца и КК Гимназијалца. После краћег показног, демонстрационог тренинга, прослављени тренер је младим кошаркашима одржао предавање о значају тимске игре у кошарци.

Поводом Светског дана шетње организована је манифестација "Шетњом по здравље". Поред ученика ОШ "Браћа Недић" учествовала су деца из Дечјег вртића "Лане", ученици Економске школе Ваљево, службеници Општинске управе, радници Дома здравља, укупно - 667 учесника. Сви ученици су добили по јабуку, симбол здраве хране и живота.

"Игром до осмеха " је назив манифестације, (17. новембра), поводом Светског дана детета. Учествовали су дечаци и девојчице нижих разреда ОШ "Браћа Недић" и "Чеда Милосављевић" као и деца из Дечјег вртића "Лане".

Ради популаризације спорта за девојчице, одржан је демонстрациони тренинг и утакмица, школских рукометних екипа из Ваљева и Лознице, (22. новембра).

Турнир у малом фудбалу основаца из Ваљева, Уба, Лајковца и Осечине одржан је 27. новембра.

У сарадњи са Домом здравља, Црвеним крстом и омладином ЈАЗЗАС-а организована су три едукативна предавања: "Млади и алкохолизам" (др Зоран Станковић са Института за болести зависности из Београда), "Млади и сида" и "Болести зависности". На овим предавањима - радионицама, које су одржали познати стручњаци из ових области, говорено је о опасностима савременог начина живота (болести зависности и сида) и превентивном деловању код омладине.

Концерт културно уметничких друштава из Крупња, Уба и Осечине, под називом "Уђи у коло и играј за живот" (12. децембра) окупио је преко 150 учесника. Они су на крају, заједно са већим делом публике, одиграли заједничко коло.

Лига малог фудбала, по бод систему, сваког понедељка, у којој су учествовале екипе радних организација, постала је традиционална и сваке године окупља све више екипа и публике. Ове године после доигравања победила је екипа "Кладионица Звонце".

Последња у низу је акција под називом "Лепша страна спорта". Сваког понедељка и четвртка од 1. октобра, девојке и жене имају организовану рекреацију у спортској хали и теретани. Њих педесетак у периоду октобар-мај, два пута недељно друже се и одржавају своју физичку кондицију.

-Организовањем ових манифестација учинили смо: промоцију спорта и фзичких активности као најбољег животног избора младих; подстицање активног и конструктивног односа младих према сопственом животу и здрављу, превенцију социјално непожељног понашања-болести зависности; едукуцију омладине и информисање шире јавности о могућностима и начинима бављења спортом; и дали подршку свеупном развоју школског спорта и спорта у локалној заједници, чиме смо испунили и основне циљеве кампање "Играј за живот - изабери спорт"- каже Драган Перишић управник СЦ "Осечина".

Светосавски турнир у малом фудбалу за пионире

ПЕХАР ПАРТИЗАНУ

Пионири београдског Партизана, које води тренер Илија Завишић, победници су традиционалног Светосавског турнира малом фудбалу за 1991. годиште. У финалу овог квалитетног надметања, које

је пред Савиндан привукло велику пажњу љубитеља спорта из Подгорине, црно-беле наде су декласирале своје вршњаке из смедеревског Сартида са 5:1.

Треће место освојио је Земун после победе над Обреновцем 1905, а пето домаћин Осечина, која је била боља од Рада - 2:1.У предтакмичењу Партизан је савладао Земуна са 2:0 и Осечину са 4:0, док је Земун победио Осечину са 5:1. Сартид је надиграо Рада са 3:0 и Обреновца 1905 са 1:0, а Обреновац Рада са 4:0.

Д. С.

Синдикално такмичење у спрортској хали у Осечини

МАЛИ ФУДБАЛ - ВЕЛИКО ЗАДОВОЉСТВО

Традиционално такмичење синдикалних организација у малом фудбалу и ове зиме привукло је велику пажњу овдашњих љубитеља спорта. Трибине у хали спортова СЦ "Осечина" редовно су биле испуњене бројним навијачима, који су громогласно бодрили своје колективце, али и награђивали аплаузима мајсторске потезе противника.

За пехар Већа савеза синдиката општине Осечина, по лига систему у две групе и "плеј-офу", бориле су се екипе из осам фирми. Прво место заслужено је припало СУР "Звонце", друго кафеу "Коле", а треће занатској радњи "Цане".

Д.С.

Победничка екипа

Одбојкашице Осечине изгубиле дерби на Убу

БЕЗ БОДОВА И - ГУМА

Захваљујући одличној игри, уз громогласну подршку својих навијача, одбојкашице убске Младости заслужено су славиле у дербију кола и тако првенствену трку за престижно друго место (иза неприкосновене Визуре из Београда) у Регионалној лиги-група запад, у којој су још Осечанке и Младеновчанке, учинила још неизвеснијом.

Међутим, више од пораза (1:3), који је за њих само једна мала етапа такмичења, гошће из Осечине и руководство њиховог клуба разочарало је понашање дела публике, а посебно несвакидашњи инцидент после утакмице, када су неодговорни домаћи навијачи избушили гуме на комбију којим је ова екипа допутовала на меч.

- Био је нерадни дан, ноћ поодмакла, а девојчице су морале дуго да чекају да се возило оспособи за пут - каже Живорад Бојчић, председник клуба.- Трудимо се да сверивале спортски угостимо и зато не можемо да разумемо овакве поступке који се дешавају на појединим гостовањима.

Д. С.